

УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Дана 25. јуна 2020.

ИЗВЕШТАЈ О СТИЦАЊУ НАУЧНОГ ЗВАЊА

Кандидат: ДР ЛИДИЈА ДЕЛИЋ

I. ОСНОВНИ ПОДАЦИ

Наставно-научно веће Филозофског факултета у Новом Саду на седници одржаној дана 5–8. јуна 2020 (електронска седница) именовало је Комисију у саставу:

1. др Љиљана Пешикан Љуштановић, редовна професорка Филозофског факултета у Новом Саду (писац реферата),
2. др Горана Раичевић, редовна професорка Филозофског факултета у Новом Саду (председница Комисије),
3. др Снежана Самарџија, редовна професорка Филолошког факултета у Београду (чланица комисије).

Кандидат: др Лидија Делић, виша научна сарадница Института за књижевност и уметност (Београд)

II. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ (име и презиме кандидата)

Др Лидија Делић рођена је 3. 10. 1974. у Краљеву, где је завршила основну школу и гимназију. На смер Српска књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду уписала се 1997, а дипломирала је 2002. године (просечна оцена 9, 95). Након положених испита (просечна оцена 10) постдипломског програма смера Наука о књижевности, на истом Факултету је 2005. одбранила магистарски рад под насловом *Живот еписке песме: „Женидба краља Вукашина“ у кругу варијаната*. Докторску дисертацију, пријављену 2006. на Филолошком факултету у Београду, одбранила је 2009 (*Вукове збирке еписких песама у контексту ранијих бележења: теме, јунаци, сажејни модели*). Добитница је „Бранкове награде“ Матице српске (за рад *Судбинска предодређеност и индивидуална кривица у балади*), Награде Универзитета у Новом Саду (2002) и Изузетне награде Универзитета у Новом Саду (2002).

Од 1. 4. 2007. године ради на Институту за књижевност и уметност у Београду, где је била ангажована најпре на пројекту „Упоредна истраживања српске књижевности у европском контексту“ (руководилац др Бојан Јовић), а потом на пројекту „Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду“ (руководилац проф. др Бошко Сувајџић, а потом др Смиљана Ђорђевић Белић).

У звање истраживача-сарадника бирана је 2007, а 2010. у звање научног сарадника.

Поступак за избор у звање вишег научног сарадника покренут је 27. 5. 2015. године на Научном већу Института за књижевност и уметност, а Комисија за стицање научних звања је на седници одржаној 23. 12. 2015. године донела одлуку о стицању звања виши научни сарадник.

Објавила је око сто педесет научних радова, од чега четири монографије: *Живот епске песме. „Женидба краља Вукашина“ у кругу варијаната* (2006), *Главит јунак и остала господа. Анализе народних песама* (у коауторству с Мирјаном Детелић и Љиљаном Пешикан Љуштановић) (2017), *Змија, а српска. Концептуализација у усменом фолклору* (2019) и *Чаробник перфекта. Дијалог Томаса Мана с митом и дијалози с Маном* (2019).

Приредила је шест тематских монографија, самостално и у коуредништву с Мирјаном Детелић: *Аспекти времена у књижевности* (Лидија Делић, ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност, 2012; *Време, вакат, земан. Аспекти времена у фолклору* (Лидија Делић, ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност, 2013; *Гује и јакрепи: књижевност, култура* (Мирјана Детелић, Лидија Делић, ур.), Београд: Балканолошки институт САНУ, 2012; *Aquatica: књижевност, култура* (Мирјана Детелић, Лидија Делић, ур.), Београд: Балканолошки институт САНУ, 2013; *Крв: књижевност, култура* (Мирјана Детелић, Лидија Делић, ур.), Београд: Балканолошки институт САНУ, 2015; *Epic Formula. A Balkan Perspective* (Mirjana Detelić, Lidija Delić, eds.). Belgrade: Institute for Balkan Studies SASA, 2015.

С др Мирјаном Детелић, др Снежаном Самарцијом и инж. Браниславом Томићем приредила је у форми електронске базе *Ерлангенски рукопис*, најстарију збирку српскохрватских народних песама (око 1720), изузетно комплексне и неуједначене ортографије (доступно на: <http://monumentaserbica.branatomic.com/erl/>). На дигитализацији рукописне грађе наставила је да ради и у оквиру Одбора за народну књижевност САНУ.

Од 2014. до 2018. била је главна уредница српске редакције међународног часописа *Филолошке студије*, који излази у коиздаваштву и међууниверзитетској сарадњи Филолошког факултета Пермског државног универзитета, Филозофског факултета Универзитета у Љубљани, Института за македонску књижевност Универзитета „Св. Кирил и Методиј“ у Скопљу, Филозофског факултета Универзитета у Загребу и Института за књижевност и уметност у Београду. Чланица је редакције часописа *Лицеум*.

Чланица је Одбора за народну књижевност Српске академије наука и уметности и Комисије за фолклористику при Међународном комитету слависта (МКС). Председница је Научног већа Института за књижевност и уметност.

Од школске 2015/2016. ангажована је на програму научних докторских студија, модул „Теорија уметности и медија“ Универзитета уметности у Београду (координаторка проф. др Невена Даковић), а од 2018/2019. и на програму уметничких докторских студија, модул „Вишемедијска уметност“ Универзитета уметности у Београду, на предмету „Једномедијска уметност 3“ (координатор проф. др Иван Правдић).

Учествовала је на пројекту „Проучавање и заштита нематеријалне културне баштине Републике Српске“, који је спровођен у сарадњи Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци, Института за књижевност и уметност (Београд) и Балканолошког Института САНУ (Београд), а тренутно је ангажована на међународном пројекту „Културна анималистика: интердисциплинарна полазишта и традицијске праксе: ANIMAL“, који се под руководством др Сузане Марјанић спроводи на Институту за етнологију и фолклористику у Загребу, и на пројекту „Занемарени архиви књижевног и културног наслеђа“, који се под руководством др Јеленке Пандуревић спроводи на

III ПРЕГЛЕД СТРУЧНОГ И НАУЧНОГ РАДА КАНДИДАТА НАУЧНИ РАДОВИ КАНДИДАТА (комплетна библиографија кандидата са референцама разврстаним према категоријама научног рада уз јасну назнаку периода за који се кандидат оцењује)

КОМПЛЕТНА БИБЛИОГРАФИЈА ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА ДР ЛИДИЈЕ ДЕЛИЋ С НАЗНАКОМ О ПЕРИОДИМА ПРЕ И НАКОН ПОКРЕТАЊА ПОСТУПКА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ ВИШЕГ НАУЧНОГ САРАДНИКА (27. мај 2015)

M 14 – рад у тематском зборнику међународног значаја (до покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015)

1. „Косовка девојка” – проблем жанровског синкретизма. *Научни састанак слависта у Вукове дане* 33/2. Београд (2004): 63–69.
2. Јунак у тамници: традиционални обрасци у причи о Владимиру и Косари и епским песмама. *Научни састанак слависта у Вукове дане* 39/2 (2010): 169–183.
3. Прилози Милана Ђурчина о „Хасанагиници” у часопису *Нова Европа* – поводом стогодишњице Гетеовог рођења. *Нова Европа 1920–1941: зборник радова*. Марко Недић, Весна Матовић (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност (2010): 411–432.
4. Женидба Млечанком: Иван, Ђурађ и Максим Црнојевић. Од женидбе владара до епских образаца. *Venecija i slovenske književnosti: zbornik radova*. Dejan Ajdačić, Persida Lazarević di Đakomo (ур.). Београд: SlovoSlavia (2011): 67–84.
5. Историјска, епска и драмска судбина војводе Момчила. *Истина, мистификација, лажа в славјанските езици, литературу и култури*. Најда Иванова, Елена Дараданова, Витка Делева, Диљана Денчева, Райна Камберова, Албена Стаменова, Мартин Стефанов (ур.). Софија: Лектура – Софийски Университет „Свети Климент Охридски”, Факултет по славјански филологии (2011): 539–546.
6. Osobenost bugaštica: refleksi viteške etike i etikecije. *Spomenica Valtazara Bogišića: o stogodišnjici njegove smrti*, knjiga 2. Luka Breneselović (прir.). Београд: Službeni glasnik – Institut za uporedno pravo; Ниш: Правни факултет Универзитета у Нишу (2011): 513–532.
7. Епска „времена“ Вука Караџића и историјски слојеви. (Историјска и друштвена основа епских „времена“). *Време и историја в славјезици, литератури и култури*. Ани Бурова, Диана Иванова, Елена Христова, Славея Димитрова, Цветанка Аврамова (ур.). Софија: Софийски универзитет „Св. Климент Охридски“, Факултет по славјански филологии (2012): 138–144.
8. Чарне очи, да би не гледале. О једном епском плеоназму. *Заједничко у словенском фолклору: зборник радова*. Љубинко Раденковић (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ (2012): 207–226.
9. Форма и значење. Ми–приповедање Ђамила Сијарића. *Научни састанак слависта у Вукове дане* 41/2 (2012): 827–836.
10. Сутичка героя з вілою через побудову намету. *Народна творчість та етнологія – Сербська фольклористика*. Київ (2012): 41–44.
11. (Mirjana Detelić i Lidija Delić, koautori.) Modelativni potencijal kletve u usmenoj epici (On

the Modelative Potentials of the Curse in Oral Epics). *Zaklęcie, zamówienie, zażegnanie. Magiczna moc słów w folklorze słowiańskim. Poznańskie Studia Slawistyczne* 3. Joanna Rękas (ur.). Poznań: Instytut Filologii Słowiańskiej UAM (2012): 29–43.

(од покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015. до одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета у Новом Саду о покретању поступка за избор у звање научног саветника, 5–8. јуна 2020)

1. Poetic ground of epic formulae. *Epic Formula. A Balkan Perspective*. Belgrade: Institute for Balkan Studies SASA (2015): 13–42.
2. „Док је сунца и док је мјесеца“ – сунце и месец као средства концептуализације у усменој епизи. II Sole Luna presso gli slavi meridionali I. Ljiljana Banjanin, Persida Lazarević Di Giacomo, Sanja Roić, Svetlana Šeatović (eds.). Alessandria: Edizioni dell'Orso (2016): 85–101.
3. (у коауторству с Мирјаном Детелић) Мост/ћуприја као епски хронотоп. *Движение и пространство в славяските епизи, литератури и култури*, том II. *Литературознание и фолклористика*. Софија: Универзитетско издателство „Св. Климент Охридски“ (2015): 503–511.
4. „Усмена епика: маскирање без маски и маске које то нису“. *Маски и култура*. Перник: Општина Перник – Регионален исторически музеј (2016): 14–33.
5. Usmena predanja: Now you see me! *Od narativa do narativnosti. From Narrative to Narrativity*. Snežana Milosavljević Milić, Jelena Jovanović, Mirjana Bojanić Ćirković (Eds.). Niš: Filozofski fakultet Univerziteteta u Nišu (2018): 141–150.
6. Родна травестија: од потврђивања патријархалног канона до субверзије. *Маскарадът в селото и в града*: сборник с доклади од меѓународната научно-теоретична конференција, проведена в рамките на XXVI Меѓународен фестивал на маскарадните игри „Сурва“. Магда Добрева, Десислава Миланова (ур.). Перник: Општина Перник – Регионален исторически музеј (2018): 19–29.

М 24 – рад у националном часопису меѓународног значаја

(до покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015)

1. „Митологике“ Рајка Петрова Нога: културни и религијски слојеви .песничке збирке „Недемано око“. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LI/1–2 (2004): 321–332.
2. Мит и „Федар“ .као предлошци за „Смрт у Венецији“ Томаса Мана. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LI/1–2 (2004): 123–160.
3. „Бог никоме дужан не остаје“. Слојевитост фолклорног текста и ресемантизација мотива. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LIII/1–3 (2006): 73–82.
4. Живот епске песме. „Женидба краља Вукашина“ у кругу варијаната. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LIII/1–3 (2006): 603–610.
5. Дучићеве „Плаве легенде“ – могући подстицаји и паралеле. *Књижевна историја* XXXIX/131–132 (2007): 147–158.
6. Петрија – на двострукој периферији. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LVI/2 (2008): 341–351.
7. „Марко Краљевић и Мина од Костура“: архаична упоришта и логика модификације

сижејног модела. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LVII/3 (2009): 523–544.

8. Вукове збирке епских песама у контексту ранијих бележења (теме, јунаци, сижејни модели). *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LVIII/1 (2010): 167–179.
9. (Мирјана Детелић и Лидија Делић, у коауторству) Проблеми приређивања *Ерлангенског рукописа. Књижевна историја* XLV/151 (2013): 835–852.
10. (Мирјана Детелић и Лидија Делић, у коауторству) „Проклет био на оба свијета“: функционално и семантичко раслојавање клетви у усменој епици. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LXI/3 (2013): 633–656.

(од покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015. до одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета у Новом Саду о покретању поступка за избор у звање научног саветника, 5–8. јуна 2020)

1. Трансветовни идентитет и концептуализација оног света. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 63/1 (2015): 59–70.
2. Ерос, лепо, секс, без љубави. *Књижевна историја* XLVIII, 159 (2016): 37–58.
3. Гором језди будимски Бешлага. Модификација епског певања о неверној љуби. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 65/3 (2017): 809–823.
4. (у коауторству с Мирјаном Детелић) Кула и двор као елементи епског простора. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 66/3 (2018): 751–762.
5. Библијске контраприче (Томас Ман, Жозе Сарамого, Лешек Колаковски). *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 67/2 (2019): 385–401.

М 27 – научна критика и полемика у часопису ранга М 24

(до покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015)

1. Јединствена личност и комплексно дело Вука Стефановића Карацића (*Вук Стефановић Карацић. Изабрана дела*. Марија Клеут (пр.). Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 2005). *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LIII/1–3, 2005 (штампано 2006): 625–638.
2. Збирка Ђорђа Рајковића Српске народне песме из Славоније (С. Гароња Радованац (пр.). Београд, 2003). *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LIII/1–3, 2005 (штампано 2006): 650–655.
3. Трагом древне приче (Драгољуб Перић. *Трагом древне приче*. Нови Сад: Матица српска, 2006). *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LV/3 (2007): 698–700.
4. Иларион Руварац и српска усмена традиција (Бошко Сувајдић. *Иларион Руварац и народна књижевност*. Београд: Институт за књижевност и уметност – Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2007). *Књижевна историја* XXXIX/133 (2007): 647–653.
5. Станаја село запали (Љиљана Пешикан–Љуштановић. *Станаја село запали: огледи о усменој књижевности*. Нови Сад: Дневник, 2006). *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LVI/1 (2008): 207–213.
6. Целовита студија о збиркама народних прича (Снежана Самарџија. *Од казивања до збирке народних прича. Прилог проучавању историје народне књижевности*. Бања Лука: ЈУКЗ, 2006). *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LVI/1 (2008): 213–

218.

7. Читања неизвесности (Јован Попов. *Читања неизвесности: огледи из компаратистике*. Нови Сад: Светови, 2006). *Књижевна историја* XL/134 (2008): 327–334.
8. Српска фолклористика данас (*Српско усмено стваралаштво: зборник радова*. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2008). *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LVII/1 (2009): 219–224.
9. *ТАЛФЈ и српска књижевност и култура: зборник радова*. Весна Матовић, Габријела Шуберт (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност, 2008. *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* LXXIV (2009): 298–304.
10. „Епски градови” као културна мапа и ризница (Mirjana Detelić. *Епски gradovi: leksikon*. Београд: SANU – Balkanološki institut SANU, 2007). *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LVII/3 (2009): 659–663.
11. Типови и домени епских ликова: ка морфологији усмене епике. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LVIII/1 (2010): 199–203.
12. Традиционална култура и усмено стваралаштво у писаној књижевности (Љиљана Пешикан–Љуштановић. *Усмено у писаном*. Београд: Београдска књига, 2009). *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LVIII/2 (2010): 424–429.
13. Маргина у центру (Марија Клеут. *Из Вукове сенке: огледи о народном песништву*. Београд: Друштво за српски језик и књижевност, 2012). *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LX/2 (2012): 594–596.
14. (Marija Ilić i Lidija Delić, koautori.) *The Balkans in Seattle. A Chronicle of the 18th Biennial Conference on Balkan and South Slavic Linguistics, Literature, and Folklore. Balcanica* XLIII (2012): 366–370.
15. Писана књижевност и усмена традиција (Бошко Сувајџић. *Дновиде воде. Фолклорни елементи у српској књижевности*. Нови Сад: Орфеј, 2012). *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LXI/2 (2013): 573–576.

(од покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015. до одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета у Новом Саду о покретању поступка за избор у звање научног саветника, 5–8. јуна 2020)

1. „Мале“ форме, „визуелне формуле“ и фолклорни имагинаријум (Немања Радуловић, Слике, формуле, једноставни облици). *Књижевна историја* XLVII/157 (2016): 443–446.
2. Украјинско-српске везе. Традиција романтичарских интересовања. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 66/3 (2018): 1028–1031.

М 31 – предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини

(од покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015. до одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета у Новом Саду о покретању поступка за избор у звање научног саветника, 5–8. јуна 2020)

1. Карневалско устројство света, контекст, жанр: „Опет то, али друкчије“. *Научни састанак слависта у Вукове дане*. Књ. 47/2. *Карневализација у српској књижевности*. Београд: Међународни славистички центар (2018): 51–62.

М 42 – монографије националног значаја

(до покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015)

1. *Живот епске песме. Женидба краља Вукашина у кругу варијаната*. Београд: Завод за уџбенике, 2006.

(од покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015. до одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета у Новом Саду о покретању поступка за избор у звање научног саветника, 5–8. јуна 2020)

1. *Главит јунак и остала господа. Анализе народних песама* (у коауторству с Мирјаном Детелић и Љиљаном Пешикан Љуштановић). Београд: Завод за уџбенике, 2017.
2. *Змија, а српска. Концептуализација у усменом фолклору*. Вишеград: Андрићев институт, 2019.
3. *Чаробник перфекта. Дијалог Томаса Мана с митом и дијалози с Маном*. Источно Ново Сарајево: Завод за уџбенике и наставна средства, 2019.

М 44 – поглавље у књизи М 41 или рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја

(до покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015)

1. Ратна поезија – социјално условљена генеза. *Наука и наша друштвена стварност I*. Бања Лука: Филозофски факултет (2002): 257–263.
2. *Mitski modeli i odklon od mita u „Menuetu za gitaru” Vitomila Zupana. Slovenski roman*. Ljubljana: Filozofski fakultet (2003): 277–286.
3. Мит у језику – змај, змија, лазарице (фрагменти). *Јединство наука данас (интердисциплинарни приступ сазнању)*. Бања Лука: Филозофски факултет (2003): 329–342.
4. Традиционална потка Сијарићевих приповедака – предања о чудесном исцелитељу, митске представе о времену и симболика камена као подтекст „Прича код воде” Тамила Сијарића. *Традиција и савременост*. Бања Лука: Филозофски факултет (2004): 373–384.
5. Силазак у подземље: аутопоетика Бранка Миљковића и паралела с Р. М. Рилкеом. *Упоредна истраживања 4. Српска књижевност између традиционалног и модерног – компаративни аспекти*. Београд: Институт за књижевност и уметност (2007): 347–364.
6. Песме с темом исповести великог грешника у Богишићевом зборнику: прилог проучавању жанровског синкретизма и „композиционих схема”. *Српско усмено стваралаштво*. Београд: Институт за књижевност и уметност (2008): 301–321.
7. Балкански културни идентитет: јунаци у усменој епици. *Интертекстуални хоризонти: јужнословенске/европске парадигме и српска књижевност*. Крагујевац: ФИЛУМ (2009): 25–37.
8. „Секула се у змију претворио”: симболички слојеви и епска дијахронија. *Фолклор, поезика, књижевна периодика: зборник радова посвећен Миодрагу Матићком*. Станиша Тутњевић (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност (2010): 317–

9. Српско–угарске везе у бугарштицама (Хибридни/транскултурни идентитет песама дугог стиха). *Империјални оквири књижевности и културе*. Драган Бошковић (ур.). Крагујевац: ФИЛУМ (2010): 167–190.
10. „Гавранов монолог” Ивана В. Лалића. *Птице: књижевност, култура*. Драган Бошковић, Мирјана Детелић (ур.). Крагујевац: Центар за научна истраживања САНУ (2011): 285–296.
11. Песма Старца Милије и драма Лазе Костића о женидби Максима Црнојевића: две концепције трагичног. *Лаза Костић 1841–1910–2010*. Љубомир Симовић (ур.). Београд: САНУ (2011): 191–208.
12. „Болани Дојчин” – путеви генезе и модификација певања о сукобу „боланог” јунака с Арапином. *Жива реч: зборник у част проф. др Наде Милошевић Борђевић*. Мирјана Детелић, Снежана Самарџија (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ – Филолошки факултет Универзитета у Београду (2011): 105–125.
13. Русский Святогор: „свой“ и „чужой“ или самоопределение эпического мира, *Рябининские чтения 2011*. Петрозаводск: Федеральное государственное учреждение культуры Государственный историко–архитектурный и этнографический музей–заповедник „Кижичи“ (2011): 250–252.
14. Женске јуначке песме Владиславе Војновић. *Жене: род, идентитет, књижевност*. Драган Бошковић (ур.). Крагујевац: ФИЛУМ (2011): 199–208.
15. Позиција Сибињанин Јанка и Бановић Секуле у десетерачким песамама из приморских рукописа. *Језик, књижевност, култура: Новици Петковићу у част: зборник радова*. Јован Делић, Александар Јовановић (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност – Филолошки факултет (2011): 395–409.
16. Божанство без емпатије. Мит о Атлантиди: опет то, само потпуно другачије. *Бог*. Милош Ковачевић (ур.). Крагујевац: ФИЛУМ (2012): 123–133.
17. И време, и простор, и Ман. Вишеслојни хронотоп у *Чаробном брегу*. *Аспекти времена у књижевности: зборник радова*. Лидија Делић (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност (2012): 261–305.
18. Змија, а српска. Змија у просторном коду. *Гује и јакрепи*. *Књижевност, култура*. Мирјана Детелић, Лидија Делић (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ (2012): 125–147.
19. Сукоб јунака с циновком у јужнословенској усменој епизи. *Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду: зборник радова*. Бошко Сувајџић (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност (2012): 195–223.
20. Сестра Леке капетана. О чуду од лепоте, чуду од господства и чуду од певача, *Зборник у част Марији Клеут*. Светлана Томин, Љиљана Пешикан–Љуштановић, Наташа Половина (ур.). Нови Сад: Филозофски факултет (2013): 131–151.
21. Зв’језда тјера мјесеца. Концептуализација и мере времена у усменој поезији. *Време, вакат, земан*. *Аспекти времена у фолклору*. Лидија Делић (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност (2013): 421–457.
22. (Мирјана Детелић и Лидија Делић, у коауторству) Немогућа песма. Проблем поетичке конзистенције. *Немогуће: Завет човека и књижевности*. Драган Бошковић (ур.), Крагујевац: ФИЛУМ (2013): 195–213.
23. Провре вода мутна и крвава. Епска атрибуција воде. *Aquatīca: књижевност, култура*. Мирјана Детелић, Лидија Делић (ур.), Београд: Балканолошки институт САНУ (2013):

229–244.

24. (Мирјана Детелић и Лидија Делић, у коауторству) Вечна кућа у усменој епици. *Промислићања традиције. Фолклорна и литерарна истраживања. Зборник радова посвећен Мирјани Дрндарски и Ненаду Љубинковићу*. Бошко Сувајцић, Бранко Златковић (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност (2014): 105–126.
25. Мотив као елемент образовања сижера (на материјалу јужнословенске усмене епике). *Ускрснуће књижевности. 100 година руског формализма*. Драган Бошковић (ур.). Крагујевац: Филолошко–уметнички факултет (2014): 103–121.

(од покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015. до одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета у Новом Саду о покретању поступка за избор у звање научног саветника, 5–8. јуна 2020)

1. (у коауторству с Мирјаном Детелић) Како форматирати Вука. *Научни скуп Вук Стефановић Караџић (1787–1864–2014)*. Београд: САНУ (2015): 397–413.
2. (у коауторству с Мирјаном Детелић) Људи у црном. Има ли основа да се мотиви кривице и ислеђивања у *Проклетој авлији* Ива Андрића повезују с фолклором?. *Andrićeva Avlija*. Branko Tošović (ur.). Graz: Institut für Slawistik der Karl-Franzens-Universität; Banja Luka: Narodna i univerzitetska biblioteka Republike Srpske, Beograd: Svet knjige nmlibris (2015): 217–230.
3. (у коауторству с Мирјаном Детелић) Тавница је кућа необична: семантика просторног позиционирања епске тамнице. *Савремена српска фолклористика 2*. Београд: УФС, ИКУМ, УБ Светозар Марковић (2015): 191–213.
4. Од баждарине до думарине. Друм, путници и препреке на друму у усменој епици. *Путовање и приповедање. Путеви културе, књижевне мене и актуелне теоријске дестинације. Лицеум XXII/16*. Крагујевац: Центар за истраживање САНУ – Универзитет у Крагујевцу (2016): 37–53.
5. „Не пи’ крви, не погани тела“. Крв у јуначкој епици. *Крв: књижевност, култура*. Мирјана Детелић, Лидија Делић (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ (2016): 215–228.
6. Вук у просторном и жанровском моделу. *Canis lupus: између обредне маске и књижевне животиње*. Јеленка Пандуревић, Маја Анђелковић (ур.). Крагујевац: ФИЛУМ (2016): 51–65.
7. Има ли основа да се за Андрићево приповедање веже термин формулативност? *Дело Иве Андрића*. Миро Вуксановић (ур.). Београд: САНУ (2018): 259–269.
8. „На ножу је чедо извадио“. Контроверзни статус бебе у усменом фолклору. *Српски језик, књижевност, уметност*. Зборник радова са XIII међународног научног скупа одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (26–27. X 2018). *Бебе*. Драган Бошковић, Часлав Николић (ур.). Крагујевац: ФИЛУМ (2019): 195–205.
9. Епски канибализам: прилог концептуализацији хране у усменој епици. *Гозба и књижевност*. Александра Вранеш (ур.). Вишеград: Андрићев институт (2019): 83–97.
10. Грбови као градови. *Гробља. Књижевно-културна материјализација смрти*. Драган Бошковић (ур.). Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет (2019): 29–40.

М 45 – поглавље у књизи М 42 или рад у тематском зборнику националног значаја (до покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015)

1. Митско у делима Борислава Пекића. *Савремена српска проза* 13, Трстеник (2001): 111–135.
2. Свадбени обред – традиција и промене. *Зборник крушевачке филозофско-књижевне школе*. Крушевац: Филозофско-књижевна школа (2003): 201–217.
3. „Женидба краља Вукашина”, осврт на тумачење Нова Вуковића. Живот и дјело академика Нова Вуковића. Жабљак: „Дурмиторски зборник – На извору Вукова језика” IV (2003): 159–173.
4. Диптих Бошка Петровића: поетика и метафизика. Разговор о тајнам тајнама Бошка Петровића. Нови Сад (2004): 37–41.
5. Две теме из књиге „Недремано око”. Рајко Петров Ного, песник. Краљево (2004): 229–245.
6. „Плаве легенде” Јована Дучића: мотив „Црне даме” (деструктивни женски ерос). Документи – Дучићеве вечери поезије 2000–2003. Требиње (2004): 193–204.
7. Митизација историје – Филип Вишњић, крфски „Забавник”, Рајко Петров Ного. Зборник крушевачке филозофско-књижевне школе: Два века наше политичке и културне историје: 1804–2004. Крушевац: Филозофско-књижевна школа (2003): 196–219.
8. Спознаја пролазности у збирци песама Десанке Максимовић „Немам више времена”. Историја као инспирација у делу Десанке Максимовић. Београд: Задужбина Десанке Максимовић (2005): 55–69.
9. Архаични демон и модерни убица. Лик слуге Николе у роману „Корени” Добрице Ћосића. Писац и историја – зборник радова о Добрици Ћосићу. Трстеник – Београд (2005): 75–87.
10. Однос живих и мртвих и архаичне представе о смрти у збирци песама Десанке Максимовић „Немам више времена“. Хришћанско и паганско у поезији Д. Максимовић. Београд: Задужбина Десанке Максимовић (2006): 57–72.
11. Подвојеност уметника: „Прољећа Ивана Галеба” у компаративном контексту. Књижевно дело Владана Деснице. Београд (2007): 207–236.
12. Трајим помиловање – Десанкина полемика с Душановим закоником. Збирка „Трајим помиловање” Десанке Максимовић: зборник радова. Београд: Задужбина Десанке Максимовић (2007): 151–164.
13. Фолклор као подтекст песничке књиге „Огледалце српско” Ђорђа Сладоја. Ђорђо Сладоје, песник: зборник. Краљево: Народна библиотека „Стефан Првовенчани” (2008): 159–169.
14. Традиционални жанрови и мотиви у поезији Десанке Максимовић. Традиционално и модерно у стваралаштву Десанке Максимовић. Београд: Задужбина Десанке Максимовић (2008): 111–140.
15. Сумрак и сумрачићи: слике зла у раној поезији Новице Тадића. Огњено перо Новице Тадића: зборник радова. Драган Лакићевић (ур.). Београд: СКЗ – Филолошка гимназија (2014): 143–153.

(од покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015. до одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета у Новом Саду о покретању

поступка за избор у звање научног саветника, 5–8. јуна 2020)

1. *Ерлангенски рукопис* као сведочанство о хетерогености епског певања. *Усмена традиција Банатске војне границе*. Миодраг Матицки (ур.). Нови Сад: Матица српска (2015): 35–44.
2. *Mit o Eginijama u savremenoj Srbiji*. Roman Mirjane Novaković *Tito je umro. Moderna ženska proza i društveni kontekst*. Novi Sad: Zavod za kulturu Vojvodine (2015): 94–101.
3. *Обнављање приче. Књижевно дело Мира Вуксановића*. Нови Сад: Академска књига (2016): 217–233.
4. „Кличе Милош српски поп’јевати“. Концептуализација етнонима у усменој епизи. *Срби и српско*. Дејан Ајдачић (ур.). Београд: Алма (2016): 50–71.
5. *Могу Турски, и могу Мановски... (о роману Мирјане Детелић)*. *О српској књижевној фантастици*. Дејан Ајдачић (ур.). Београд: Алма (2019): 202–226.

М 48 – уређивање тематског зборника

(до покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015)

1. *Аспекти времена у књижевности*. Лидија Делић (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност, 2012.
2. *Време, вакат, земан. Аспекти времена у фолклору*. Лидија Делић (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност, 2013.
3. *Гује и јакрепи: књижевност, култура*. Мирјана Детелић, Лидија Делић (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ, 2012.
4. *Aquatica: књижевност, култура*. Мирјана Детелић, Лидија Делић (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ, 2013.

(од покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015. до одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета у Новом Саду о покретању поступка за избор у звање научног саветника, 5–8. јуна 2020)

1. *Крв: књижевност, култура*. Мирјана Детелић, Лидија Делић (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ, 2015.
2. *Epic Formula. A Balkan Perspective*. Mirjana Detelić, Lidija Delić (eds.). Belgrade: Institute for Balkan Studies SASA, 2015.

М 51 – рад у врхунском часопису националног значаја

(до покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015)

1. Хеленска драмска трилогија – изгубљена целовитост. *Зборник Матице пске за српске за класичне студије* 4–5 (2002–2003) 175–184.
2. Елементи гротеске у „Плавим легендама” Јована Дучића. *Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду* XXXI (2006): 111–120.
3. Да ја нисам који јесам. Проблеми и могућности превођења романа *Страх и његов слуга* Мирјане Новаковић. *Наслеђе* XI/27 (2014): 17–31.
4. (Мирјана Детелић и Лидија Делић, у коауторству) *Кућа божја у усменој епизи*. *Глас САНУ* 29 (2014): 111–129.

(од покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015. до одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета у Новом Саду о покретању поступка за избор у звање научног саветника, 5–8. јуна 2020)

1. (u koautorstvu sa Suzanom Marjanić) Žena u mreži: imperativ i/ili sloboda rađanja u suvremenom i folklornom kontekstu. *Treća XIX/1–2* (2017): 73–94. (доступно на: <http://zenstud.hr/wp-content/uploads/2017/12/Tre%C4%87a-1-2.-vol-XIX.-2017.pdf>)

М 52 – рад у истакнутом националном часопису

(до покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015)

1. Слика о хајдучима и ускоцима у раним бележењима: *Ерлангенски рукопис. Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима VI*. Посвећено успомени на проф. др Радмилу Пешић. Београд: Филолошки факултет (2011): 183–200.
2. Позиција Марка Краљевића у бугарштицама и паралелно бележеној десетерачкој епици. *Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима VII* (2012): 67–81.
3. Хасанагиница: каква је ово песма!? *Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима VIII* (2013): 11–30.

М 53 – рад у националном часопису

(до покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015)

1. Песме са предачком потком (Верољуб Вукашиновић. *Како је тихо Госпoде*. Београд: Народна књига, 2000). *Савременик* 86–88 (2000): 124–128.
2. „Прстеновање” Рајка Петрова Нога. *Летопис Матице српске* 467, 6 (2001): 872–877.
3. Један од модела за интерпретацију циклуса песама о Краљевићу Марку. *Школски час XX/1* (2002): 34–38.
4. „Лелејска гора” Михаила Лалића као модел иницијације. *Летопис Матице српске* 472, 1–2 (2003): 121–130.
5. Паганство и православље Верољуба Вукашиновића. *Летопис Матице српске* 179, 471/1–2 (2003): 155–164.
6. Колико вреди царева брада? *Детињство XXIX/1–2* (2003): 25–27.
7. „Путник” – приповедни поступак Ћамила Сијарића. *Мостови XXXV/173–174* (2004): 60–69.
8. Интроспекција: „Сабља” Ћамила Сијарића и „Дервиш и смрт” Меше Селимовића. *Одзиви XXXIII/127* (2005): 5–28.
9. Осећање отуђености и елементи фантастике у поезији Стевана Раичковића. *Летопис Матице српске* 185, 483/4 (2009): 675–691.
10. Наслеђе карневалске културе у поезији Љубомира Симовића. *Летопис Матице српске* 185, 484/4 (2009): 478–487.
11. (Мирјана Детелић и Лидија Делић, у коауторству) Крчма у планини. Крчма/механа као део епског простора. *Филолошке студије XII/2* (2014): 250–266.

(од покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015. до одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета у Новом Саду о покретању поступка за избор у звање научног саветника, 5–8. јуна 2020)

1. Дијахронија епског модела: „Удар хајдука на сватове“. *Филолошке студије* XVI/1 (2017): 124–141.

М 55 – уређивање научног часописа националног значаја
(до покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015)

1. *Филолошке студије* (2014)

(од покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015. до одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета у Новом Саду о покретању поступка за избор у звање научног саветника, 5–8. јуна 2020)

1. *Филолошке студије* (2015–2018)

М 56 – научна критика у часопису ранга М 51
(до покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015)

1. Književna životinja. Kulturni bestijarij 2. Suzana Marjanić, Antonija Zaradija Kiš (ur.). *Narodna umjetnost* 50/2 (2013): 212–218.

(од покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015. до одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета у Новом Саду о покретању поступка за избор у звање научног саветника, 5–8. јуна 2020)

1. Sonja Petrović, Siromaštvo u folklornoj tradiciji Srba od XIII do XIX veka. Prilog proučavanju narodne kulture. *Narodna umjetnost* 53/2 (2016): 182–185.
2. Smiljana Đorđević Belić, Postfolklorna epska hronika. Žanr na granici i granice žanra. *Narodna umjetnost* 54/2 (2017): 238–241.

IV ОЦЕНА НАУЧНОГ И СТРУЧНОГ РАДА КАНДИДАТА ЗА ПРЕТХОДНИ ИЗБОРНИ ПЕРИОД (само радови који кандидата квалификују за предложено звање)

БИБЛИОГРАФИЈА ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА ДР ЛИДИЈЕ ДЕЛИЋ КОЈИ ЈЕ КВАЛИФИКУЈУ ЗА ЗВАЊЕ НАУЧНОГ САВЕТНИКА (од покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника, 27. маја 2015. до одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета у Новом Саду о покретању поступка за избор у звање научног саветника, 5–8. јуна 2020)

М 14 – рад у тематском зборнику међународног значаја

1. Poetic ground of epic formulae. *Epic Formula. A Balkan Perspective*. Belgrade: Institute for

Balkan Studies SASA (2015): 13–42.

2. „Док је сунца и док је мјесеца“ – сунце и месец као средства концептуализације у усменој епици. II Sole Luna presso gli slavi meridionali I. Ljiljana Banjanin, Persida Lazarević Di Giacomo, Sanja Roić, Svetlana Šeatović (eds.). Alessandria: Edizioni dell’Orso (2016): 85–101.
3. (у коауторству с Мирјаном Детелић) Мост/ћуприја као епски хронотоп. *Движение и пространство в славјските езици, литератури и култури*, том II. *Литературознание и фолклористика*. Софија: Универзитетско издателство „Св. Климент Охридски“ (2015): 503–511.
4. „Усмена епика: маскирање без маски и маске које то нису“. *Маски и култура*. Перник: Општина Перник – Регионален исторически музеј (2016): 14–33.
5. Usmena predanja: Now you see me! *Od narativa do narativnosti. From Narrative to Narrativity*. Snežana Milosavljević Milić, Jelena Jovanović, Mirjana Bojanić Ćirković (Eds.). Niš: Filozofski fakultet Univerzitet u Nišu (2018): 141–150.
6. Родна травестија: од потврђивања патријархалног канона до субверзије. *Маскарадът в селото и в града*: сборник с доклади од меѓународната научно-теоретична конференција, проведена в рамките на XXVI Меѓународен фестивал на маскарадните игри „Сурва“. Магда Добрева, Десислава Миланова (ур.). Перник: Општина Перник – Регионален исторически музеј (2018): 19–29.

М 24 – рад у националном часопису меѓународног значаја

7. Транссветовни идентитет и концептуализација оног света. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 63/1 (2015): 59–70.
8. Ерос, лепо, секс, без љубави. *Књижевна историја* XLVIII, 159 (2016): 37–58.
9. Гором језди будимски Бешлага. Модификација епског певања о неверној љуби. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 65/3 (2017): 809–823.
10. (у коауторству с Мирјаном Детелић) Кула и двор као елементи епског простора. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 66/3 (2018): 751–762.
11. Библијске контраприче (Томас Ман, Жозе Сарамаго, Лешек Колаковски). *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 67/2 (2019): 385–401.

М 27 – научна критика и полемика у часопису ранга М 24

12. „Мале“ форме, „визуелне формуле“ и фолклорни имагинаријум (Немања Радуловић, Слике, формуле, једноставни облици). *Књижевна историја* XLVII/157 (2016): 443–446.
13. Украјинско-српске везе. Традиција романтичарских интересовања. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 66/3 (2018): 1028–1031.

М 31 – предавање по позиву са меѓународног скупа штампано у целини

14. Карневалско устројство света, контекст, жанр: „Опет то, али друкчије“. *Научни састанак слависта у Вукове дане*. Књ. 47/2. *Карневализација у српској књижевности*. Београд: Меѓународни славистички центар (2018): 51–62.

М 42 – монографије националног значаја

15. *Главит јунак и остала господа. Анализе народних песама* (у коауторству с Мирјаном Детелић и Љиљаном Пешикан Љуштановић). Београд: Завод за уџбенике, 2017.
16. *Змија, а српска. Концептуализација у усменом фолклору*. Вишеград: Андрићев институт, 2019.
17. *Чаробник перфекта. Дијалог Томаса Мана с митом и дијалози с Маном*. Источно Ново Сарајево: Завод за уџбенике и наставна средства, 2019.

М 44 – поглавље у књизи М 41 или рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја

18. (у коауторству с Мирјаном Детелић) Како форматирати Вука. *Научни скуп Вук Стефановић Караџић (1787–1864–2014)*. Београд: САНУ (2015): 397–413.
19. (у коауторству с Мирјаном Детелић). Људи у црном. Има ли основа да се мотиви кривице и ислеђивања у *Проклетој авлији* Ива Андрића повезују с фолклором?. *Andrićeva Avlija*. Branko Tošović (ur.). Graz: Institut für Slawistik der Karl-Franzens-Universität; Banja Luka: Narodna i univerzitetska biblioteka Republike Srpske, Beograd: Svet knjige nmlibris (2015): 217–230.
20. (у коауторству с Мирјаном Детелић) Тавница је кућа необична: семантика просторног позиционирања епске тамнице. *Савремена српска фолклористика 2*. Београд: УФС, ИКУМ, УБ Светозар Марковић (2015): 191–213.
21. Од баждарине до думарине. Друм, путници и препреке на друму у усменој епици. *Путовање и приповедање. Путеви културе, књижевне мене и актуелне теоријске дестинације. Лицеум XXII/16*. Крагујевац: Центар за истраживање САНУ – Универзитет у Крагујевцу (2016): 37–53.
22. „Не пи’ крви, не погани тела“. Крв у јуначкој епици. *Крв: књижевност, култура*. Мирјана Детелић, Лидија Делић (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ (2016): 215–228.
23. Вук у просторном и жанровском моделу. *Canis lupus: између обредне маске и књижевне животиње*. Јеленка Пандуревић, Маја Анђелковић (ур.). Крагујевац: ФИЛУМ (2016): 51–65.
24. Има ли основа да се за Андрићево приповедање веже термин формулативност? *Дело Иве Андрића*. Миро Вуксановић (ур.). Београд: САНУ (2018): 259–269.
25. „На ножу је чедо извадио“. Контровезни статус бебе у усменом фолклору. *Српски језик, књижевност, уметност*. Зборник радова са XIII међународног научног скупа одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (26–27. X 2018). *Бебе*. Драган Бошковић, Часлав Николић (ур.). Крагујевац: ФИЛУМ (2019): 195–205.
26. Епски канибализам: прилог концептуализацији хране у усменој епици. *Гозба и књижевност*. Александра Вранеш (ур.). Вишеград: Андрићев институт (2019): 83–97.
27. Гробови као градови. *Гробља. Књижевно-културна материјализација смрти*. Драган Бошковић (ур.). Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет (2019): 29–40.

М 45 – поглавље у књизи М 42 или рад у тематском зборнику националног значаја

28. *Ерлангенски рукопис* као сведочанство о хетерогености епског певања. *Усмена*

- традиција Банатске војне границе*. Миодраг Матицки (ур.). Нови Сад: Матица српска (2015): 35–44.
29. Mit o Eginijama u savremenoj Srbiji. Roman Mirjane Novaković *Tito je umro. Moderna ženska proza i društveni kontekst*. Novi Sad: Zavod za kulturu Vojvodine (2015): 94–101.
30. Обновљање приче. *Књижевно дело Мира Вуксановића*. Нови Сад: Академска књига (2016): 217–233.
31. „Кличе Милош српски поп’јевати“. Концептуализација етнонима у усменој епизи. *Срби и српско*. Дејан Ајдачић (ур.). Београд: Алма (2016): 50–71.
32. Могу Турски, и могу Мановски... (о роману Мирјане Детелић). *О српској књижевној фантастици*. Дејан Ајдачић (ур.). Београд: Алма (2019): 202–226.

М 48 – уређивање тематског зборника

33. *Крв: књижевност, култура*. Мирјана Детелић, Лидија Делић (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ, 2015.
34. *Epic Formula. A Balkan Perspective*. Mirjana Detelić, Lidija Delić (eds.). Belgrade: Institute for Balkan Studies SASA, 2015.

М 51 – рад у врхунском часопису националног значаја

35. (u koautorstvu sa Suzanom Marjanić) *Žena u mreži: imperativ i/ili sloboda rađanja u suvremenom i folklornom kontekstu*. *Treća XIX/1–2* (2017): 73–94. (доступно на: <http://zenstud.hr/wp-content/uploads/2017/12/Tre%C4%87a-1-2.-vol-XIX.-2017.pdf>)

М 53 – рад у националном часопису

36. Дијакхронија епског модела: „Удар хајдука на сватове“. *Филолошке студије XVI/1* (2017): 124–141.

М 55 – уређивање научног часописа националног значаја

37. *Филолошке студије* (2015–2018)

М 56 – научна критика у часопису ранга М 51

38. Sonja Petrović, Siromaštvo u folklornoj tradiciji Srba od XIII do XIX veka. Prilog proučavanju narodne kulture. *Narodna umjetnost 53/2* (2016): 182–185.
39. Smiljana Đorđević Belić, Postfolklorna epska hronika. Žanr na granici i granice žanra. *Narodna umjetnost 54/2* (2017): 238–241.

КВАЛИТАТИВНА АНАЛИЗА БИБЛИОГРАФИЈЕ

Иако су студије др Лидије Делић објављене до избора у звање вишег научног сарадника биле презентоване у ранијим рефератима, неопходно је овом приликом осврнути се кратко на две кључне, јер битно доприносе струци и говоре о профилу и

статусу кандидаткиње. Прва монографија др Лидије Делић *Живот епске песме* (Београд: Завод за уџбенике, 2006) разрадила је методологију проучавања варијантности у усменом епском песништву и теорију проучавања сужејних модела. Обухватајући варијанте (у ужем смислу) о сукобу између војводе Момчила, епског уобличења бугарског деспота и разбојника из XIV века, и епског виђења фигуре српског краља Вукашина, др Лидија Делић их је тумачила као део широко захваћеног корпуса, уз издвајање битних поетичких законитости усмене епике. Темељит увид у грађу, изузетно познавање историје, теорије књижевности, основне и шире литературе о усменом стваралаштву и фолклору, омогућили су свеобухватно осветљавање динамике настајања, преношења и модификације усменопоетског „текста”. Од теоријских питања, значајних за поезику усменог стваралаштва, посебно су драгоцене закључци везани за варијантност, структуру и слојеве сужејних модела, односе између песме, жанра и традицијске културе, повезаност индивидуалне и колективне компоненте усмене стилизације, као и разматрање једног од најсложенијих проблема народне књижевности, који се односи на аутентичност записа.

Аналитичке способности др Лидије Делић, владање грађом и литературом, даровитост и способност књижевно-теоријске синтезе, дошли су до изражаја и у њеној само парцијално објављеној докторској дисертацији. Синтезе су обухватиле књижевноисторијски осврт на европска интересовања за „природну поезију” и особене монографске целине о најстаријој грађи српске усмене епике (бугарштице и десетерачке песме из приморских записа; *Ерлангенски рукопис*). Кандидаткиња је испољила познавање националне историје, историје културе и историје бележења и изучавања народне књижевности, теорије усмене и писане уметности речи, уз темељно читање и тумачење богате фолклорне грађе. При формирању поетичких норми епских „времена” осветљена су два симултана процеса: селекција и редукција историјског материјала, односно стилизација и симболизација поетске структуре. Осветљена су садејства слојева баштине (архаична подлога, христијанизација, историјске компоненте), карактеризација ликова (од атрибута преко изражајних нивоа формулативности до стилских поступака и модела). Свеобухватно су предочени различити спољашњи утицаји (терен, културно-историјски и друштвени контекст, афинитет средине), као и удео „ауторске позиције“ која се испољава на различите начине, од даровитости певача/казивача, до критеријума и циљева сакупљача, природе едиције и намене публикације и сл.

Озбиљност мултидисциплинарног приступа (захваћене су све фолклористичке научне дисциплине, теорија књижевности, историја, историја културе, когнитивна лингвистика) уочава се и у студијама које су услов за избор др Лидије Делић у звање научног саветника. Оне су концентрисане око неколико књижевноисторијских и књижевнотеоријских научних области: а) поезика формуле и фундаменталних чинилаца епског система и система традиционалне културе (сужејни модел, јунак, време, простор, животиње, смрт, гроб и сл.); б) проучавање атипичне семантике епског простора у коауторству с Мирјаном Детелић (гроб, црква, тамница, кула, двор, мост/ћуприја) в) компаративно сагледавање дела светских и српских класика у контексту мита и фолклора (Томас Ман, Жозе Сарамого, Владан Матијевић, Иво Андрић, Мирјана Детелић, Мирјана Новаковић, Миро Вуксановић) г) проучавање дела Ива Андрића.

а) Прва група радова – која се само условно може издвојити као засебна целина, јер и семантика простора (група б) интензивно укључује проучавање атрибуције и усмених формула – заснована је на обимној и жанровски разноврсној фолклорној грађи (усмена епика, лирика, баладе, предања, кратке говорне форме). Примењујући на најбољи начин

различите истраживачке углове, и са озбиљним увидом у домаћу и страну стручну литературу, др Лидија Делић детаљно осветљава поједине формулативне склопове и кластере формула који се с великом фреквентношћу понављају и варирају у српском и јужнословенском усменом стваралаштву. У фундаменталном теоријском тексту „Poetic ground of epic formulae“ (1) – објављеном, иначе, у зборнику *Epic Formula. A Balkan Perspective* (2015), који су на енглеском језику и са репрезентативним знацима формулативности и великих епских традиција (Александар Лома, Пјер Созо, Карл Рајхл и др.) приредиле кандидаткиња и др Мирјана Детелић – ауторка се осврнула на водеће хомеролошке и фолклористичке студије и теоријске поставке (А. Лорд, М. Пери, Л. Хонко, Г. Маљцев, М. Неглер, М. Детелић и др.), показујући да се, упркос пажњи коју су привлачили техника, стил и композиција у традицији епског певања, генерички систем формула највећма заснива на комплексној семантици чије је порекло у дубинама фолклорног памћења, типу културе и императивима/нормама жанра. Стога су „праве формуле“ тачке/чворишта која повезују различите жанровске системе, различите епске нивое и различите слојеве традиције. Оне су места велике семантичке густине и носиоци су културних информација првога реда, које се – по дефиницији – не могу преносити непосредно. Формуле су, истиче др Лидија Делић, кодови културе саме, елементи који посредују базичну социјалну стратификацију, основне етичке и обредно-обичајне норме и структуре мишљења традиционалне заједнице, као и њено сублимирано искуство. Овако фундирана методолошка матрица омогућила је кандидаткињи да у низу студија (2, 7, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 31, 35) на иманентним нормама и искуствима традиционалне културе и стратегији жанрова (поглавито епске поезије) прати генезу и запретену семантику конкретних усмених формула, које нису једнослојне ни једноставне, и по правилу се повремено пародијски преосмишљавају (14). Формулативност у ширем обиму – визуелне формуле, поновљивост композиционих схема, структурирање сижејних модела и жанрова (5) – др Лидија Делић прати кроз теме родне травестије (6) (засноване на базичној андрогинности иницијаната, с једне стране, и на одећи и оружју као елементима суштинске идентификације јунака, с друге) и архаичних уобличења јунака која резултирају мотивима маски „које то нису“ (4) (троглави демонски пресретачи, јунаци гиганти, огрнути медвеђим и вучјим кожама, с трепавицама величине птичјих крила и сл.). Посебан истраживачки подухват представља анализа два велика круга варијаната. Први је с темом хајдучког „удара на сватове“, у оквиру кога кандидаткиња анализира како се мотив који формално одговара једном од кључних момената древног обрасца свадбене иницијације – сукоб сватова/заточника/младожење с демонским отимачем невесте у гори (змај, троглави Балачко, црни Арапин и сл.) – у новом историјском и епском контексту прилагодио певању о хајдуцима, који су преузели улогу демонских становника и поседника горе (36). Други је из групе с централним мотивом „неверне љубе“, при чему је посебно значајно што ауторка иначе велики фолклорни фонд варијаната шири савременим теренским записима, чиме се отвара простор за дијахроно сагледавање живота епског модела и за праћење модификација диктираних продором моредне цивилизације у епски дискурс (9). Крајње је драгоцен спој дигиталних интересовања и прегнућа ауторке (израда електронских база) с аналитичким захватима великих размера, омогућених дигиталним технологијама. У раду „Како форматирати Вука“ (18), који потписује с др Мирјаном Детелић, кандидаткиња на корпусу од преко 1250 хришћанских и муслиманских епских песама (око 330 000 стихова) прати фреквенцију појављивања топонима, с изненађујућим резултатима (у опадајућем низу: Удбина 1322, Котари 1139, Стамбол 1023, Будим 746,

Задар 647, Косово 644, Сењ 546 итд.), што се објашњава комбинованим корпусом и доминацијом песама „средњих времена“, у оквиру којих се сукоб позиционирао на међи Османског царства и хришћанске Европе. С друге стране, импресивни резултати су добијени и када је о бојама реч, с апсолутном доминацијом ахроматских вредности (бела – 7749, црна – 4386, сива – 803, зелена – 2675, црвена – 554, жута – 415, плава – 84), што се све пројектује и на структуру епонимне фигуре епског јунака (доминација белог и светлог у атрибуцији лика, оружја, коњске опреме, станишта јунака).

б) Системско истраживање атипичне семантике куће у усменој епизици и простора који имају атипичну позицију на релацији отворен : затворен кандидаткиња је спровела у низу студија с др Мирјаном Детељић. Након радова о крчми, гробу („кућа вечна“) и цркви („кућа божја“), анализирани су тамница („кућа проклета“/„кућа необична“) (20), мост/ћуприја (3) и кула/двор (10). У студијама које полазе од бинарне логике фолклорног модела света ауторке показују да елементи који фигурирају као типска атрибуција епског јунака у сфери јавног – град, кула и двор – покривају оно семантичко поље које у широј традицијској култури обухватају појам и лексема *кућа*, а да се, парадоксално, лексема *кућа* атрибуцијом помера ка супротном полу скале, ка *не-кући*, која у различитим аспектима изневерава функцију и природу људског станишта (кућа мрачна = гроб; кућа проклета = тамница; кућа вечна = вешала; кућа необична = тамница; кућа божја = црква и сл.). У овом контексту посебно је занимљива позиција пећине, која није људска грађевина, али је због стицаја историјских околности постала људско станиште (супротно крчми, која, иако људска грађевина, позиционирањем у гори – „крчма у планини“ – и везом с вином, постаје тачка додира овог и оног света, особени „улаз“ у други свет). Просторним позиционирањем (под земљом), формулативном атрибуцијом (проклета, ледена, студена, дубока, мрачна, тамна, тешка итд.), бићима која у њој живе (гује и акрепи), одуством временских маркера и одликама сужања које одударају од културног стандарда (прљави су, расту им коса, брада, нокти и сл.) – и епска тамница дефинисана је као особени тип анти-станишта. У студији о кули и двору праћене су, најзад, формуле фасцинантне фреквентности „бела кула“ (1567) и „бели двор“ (899), несумњиво најдубље старине у усменом фолклору, у садејству с атрибуцијом заснованом на фолклорном доживљају простора (кула – танка и висока, двори – равни), чиме су потврђени закључци из студије о „форматирању Вука“: „опозиција *бело* : *црно* демаркирала је једну од најчвршћих структурних граница, ону између природе и културе. Док се у усменој епизици људске грађевине формулативно описују као *беле*, и то са изузетно високом фреквентношћу (бели двор [899] / град [643] / шатор [72]; бела кула [1625] / црква [328] итд.), сегменти природног простора у основи су *црни* (црна гора, црна земља). И то епски систем чини крајње занимљивим у склопу фолклора и културе шире, јер се два опречна света просторно дефинисана основним осама (вертикала и хоризонтала) сликају 'black and white'.“

в) Посебан рукавац чине студије у којима др Лидија Делић с драгоценим знањима фолклористе проучава светске и домаће класике. Мотив жртве и убиства првенаца, око којег се граде приповетка *Закон Томаса Мана* и роман *Јеванђеље по Исусу Христу* Жозеа Сарамата, сегменти су „велике приче“ путем којих Ман и Сарамата најнепосредније ступају у интертекстуални и полемички дијалог с *Библијом*, занемаривши архаична упоришта комуникације с божанством путем крвне жртве науштрб приче о невиности и емпатији (11). На другом је полу праћење идеје Ероса, од космогонијских митова и Платонове еротологије до савремених књижевних остварења, уз успостављање добро

фундиране и врхунским текстовима илустроване типологије: еротичност лепог (Платонове дијалози *Федар* и *Федон*, *Смрт у Венецији* Томаса Мана, Андрићеви јунаци који чезну за трансцендентном, недостижном лепотом и сањају о ономе „што жене никад не дају, и што нам живот стално одузима“), еротичност добра (филмски наратив *Багдад Кафе* Персија Адлона, у директној, акрибично документованој полемици са *Смрћу у Венецијом*), еротичност жеље (Андрићева *Жена на камену*, *Бајрон у Синтри*), те еротичност тела (*Часови радости* Владана Матијевића, у којима аутор радикално полемише с вредносним предзнацима који се у систему културе стабилно и препознатљиво дистрибуирају на релацијама ум : чулност, рефлексивност : емоција, љубав : секс, градећи јунакињу чији је комплетан унутарњи универзум саздан искључиво од чулних, пре свега сексуалних искустава и импресија, на уштрб емотивног и интелектуалног живота (8). Рад је уклопљен и у шире ауторкино интересовање за концептуализацију и минуциозно, слојевито бављење моделима културе: Врхунско детективско остварење Мирјане Новаковић – роман *Тито је умро* – кандидаткиња такође поставља у компаративан контекст – овога пута према античкој трагедији (Есхилова *Орестрија*) и митско-фолклорној логици на којој се она заснива (29). Пратећи механизме освете и функцију жртве др Лидија Делић уочава сатиричан потенцијал древне приче, која се уз малобројне, али директне упућивачке сигнале лако прилагодила актуелној политичкој сцени. Механизми жртве у фокусу су и анализе ерудитног и изузетно слојевитог романа Мирјане Детелић – *Легенде о нестанку* (32). Ово дело Лидија Делић ишчитава с позиција врсног фолклористе и упућеног књижевног историчара, препознајући технике усмених приповедача и мотиве српског усменог фолклора (женидба вилом, предања о закопаном благу, васкрсавање мртвих, народна етимологија, урбане легенде о ванземаљцима и сл.) и успостављајући паралеле с репрезентативним светским остварењима (грчка митологија, Хомер, Платон и прича о Атлантиди, теозофска литература, Луис Керол, Рејмон Кено, Михаил Булгаков, Лешек Колаковски итд.). Са знатно мање ширине у захвату литературе, али с подједнаком дубином и суштинским осећајем за архаичне слојеве традиције, др Лидија Делић је анализира и збирку прозних записа *Немушти језик* Мира Вуксановића (30), где су се посебно издвојила веровања о змији и могућностима посредовања зла и страха путем фолклорних митема и митолошких бића.

д) Интересовање за корпус Иве Андрића резултирало је кластером студија у чијем су аналитичком фокусу приповетке (*Бајрон у Синтри*, *Јелена, жена које нема*, *Жена на камену*), есеји (*Разговор с Гојом*) и романи српског нобеловца (*Проклета авлија*, *Омерпаша Латас*). Прозу Иве Андрића др Лидија Делић сагледава у комбинацији својих магистралних теоријских интересовања – са становишта формулативности и са становишта концептуализације и конституисања модела света. У тексту који формулу апострофира и у наслову (24) кандидаткиња прати идентификацију између светлости и лепоте, присутну од античких космогонија и Платона, до Андрића, који на истим основама лепоту концептуализује као сјајну и светлу. Аналогије, међутим, како показује др Лидија Делић, нису потпуне јер Андрић и Платон лепоту различито вреднују. Код Платона, као и код Томаса Мана (*Смрт у Венецији*), „лепо тело – зато што квалитетом лепоте учествује у Идеји и стварности највишег реда – готово [је] дивинизовано“. Код Андрића ствари стоје битно другачије: лепота тела – зато што није Лепота сама – проглашава се „највећом од свих варки“ и одбацује. Текст интригантно комуницира са студијом исте ауторке о еросу (8), у коме је Андрић укључен у широку интертекстуалну

мрежу, „историју идеје“ о привлачењу и типологији еротичности. Са др Мирјаном Детелић, кандидаткиња потписује и текст о *Проклетој авлији* (19), где су се на најбољи начин стекла интересовања обе ауторке за митско-фолклорни простор и логику усмене формуле. Неки од најбољих редова у непрегледној литератури о овом кратком, али изузетно слојевитом и наративно комплексном Андрићевом роману исписани су у овој студији, у којој се – пошавши од мотива кривице и ислеђивања – ауторке крећу ка симболичком моделу простора и детаљима којима се од Цариградског затвора гради слика негативног Едена.

Посебно је прегнуће у периоду од претходног избора у звање до момента писања овог извештаја књига *Главит јунак и остала господа. Анализе народних песама* (15), коју је написала са др Мирјаном Детелић и др Љиљаном Пешикан Љуштановић. Тумачења народне поезије у овој књизи изведена су у широком распону – од сагледавања односа ученика према националној баштини до озбиљних научних синтеза, од подстицајних осветљавања најпознатијих епских песама и балада до мало знаних или потпуно непознатих записа. Студије склапају и слику о богатству фолклорног наслеђа. Из тог мозаика израста и својеврсна поетика детаља – попут значења простора и просторне симболике, семантике боја, функција формула и стилских фигура, које учествују у развијању радње, карактеризацији ликова, приказивању патоса и трагике. У овој књизи се на више нивоа прати дуготрајан пут од митско-ритуалне подлоге и историјских честица до њиховог новог живота у обрисима мотива и структури модела, у склопу епских биографија и жанровских норми. Обухваћени су читави токови настанка и ширења варијаната, а предочен је и историјат њиховог изучавања. Откривају се додире и разлике између балада и епске технике, сагледавају се процеси селекције/редукције историјског материјала, симболизације детаља/догађаја и наслојавање митских матрица. За науку о усменом песништву студије из ове књиге су драгоцене и због тога што, полазећи од анализе конкретног „текста“, проширују детаљније сагледавање свих битних чинилаца усменог стваралаштва – од (неписаних) поетичких конвенција, преко обредно-обичајних норми и социјалних категорија до афинитета средине, историјских оквира формирања/преношења песме, даровитости стваралаца и околности импровизације. У овој широко заснованој и акрибично писаној монографији др Лидија Делић дала је велики допринос анализама канонских песама српске епике и културе: „Женидба краља Вукашина“, „Сестра Леке Капетана“, „Марко Краљевић и Мина од Костура“, „Марко Краљевић и Цидовка девојка“, „Болани Дојчин“, „Женидба Максима Црнојевића“, „Хасанагиница“.

Интересовања и сензибилитет др Лидије Делић, испољени у научним радовима огледају се и кроз критичке написе о савременој стручној литератури (12, 13, 38, 39). Објективно представљање монографија, важно за размену научних мишљења, сведочи о спремности др Лидије Делић да предано прати сегменте наше науке и културе и активно у њима учествује. То потврђују и зборници радова које је уредила самостално или у сарадњи са др Мирјаном Детелић, од којих један на енглеском језику (33, 34). Оба тома поштују строге научне критеријуме и постављају високе стандарде не само за наша издања овог типа, већ и у интернационалним оквирима науке о фолклору, књижевности и уметности. За личну афирмацију, али и статус српске науке у европским и светским токовима, значајна су запажена излагања др Лидије Делић на међународним конгресима. Учешћа др Лидије Делић у националним научним скуповима, њене студије и огледи, континуирани прилози у значајним зборницима и периодичним публикацијама укључују

др Лидију Делић међу најзначајније српске фолклористе. Овој великој радној енергији придружује се уреднички рад (37), рад да дигитализацији српског уменог корпуса, предавање на докторским студијама Универзитета уметности у Београду, улога менторке, као и конструктиван удео у раду комисија за преглед и оцену магистарских, мастер-радова и докторских дисертација на Филолошком факултету Универзитета у Београду, Филозофском факултету у Новом Саду и Факултету драмских уметности у Београду.

* * *

У складу са Прилогом 1 Правилника „Елементи за квалитативну оцену научног доприноса кандидата“ за избор у звање вишег научног сарадника, Комисија је дужна да издвоји до пет најзначајнијих научних радова кандидата, који ће бити посебно анализирани у оквиру матичних научних одбора. По мишљењу ове Комисије – а на предлог кандидата – највреднији научни резултати др Лидије Делић у звању вишег научног сарадника јесу следећи:

1. *Чаробник перфекта. Дијалог Томаса Мана с митом и дијалози с Маном*. Источно Сарајево: Завод за уџбенике и наставна средства, 2019.

У монографији *Чаробник перфекта* др Лидије Делић из обимног опуса Томаса Мана издвојени су и анализирани новела *Смрт у Венецији*, роман *Чаробни брег* и приповетка *Закон* (из перспективе мита, античке филозофије и религије), а потом и интертекстуални дијалози приповедача, филозофа и редитеља с Мановим интерпретацијама или њихова сустицања на истим антрополошким чвориштима (ерос, бог, жртва, убиство, амбиција, грех, савест, рат, антропоцентричност).

Конзистентност рукопису и спону међу студијама дају кључне теме које се лајтмотивски јављају: сукоб аполонијског и дионијског принципа, феномени лепоте и ероса, као и њима сродна амбивалентна природа уметника. То су доминантне теме прве четири студије у којима референтну истраживачку позицију представља Манова новела *Смрт у Венецији*, а према којој и кроз коју се са једне стране сагледавају дела новије српске и књижевности са бившег југословенског простора, док се са друге стране овај интертекстуални дијалог успоставља спрам далеко старије (и, показате се, генеалошки потентније) митолошке и фолклорне традиције и Платонових текстова. У студији која отвара читање Манове новеле као саме „парадигме људске драме растрзности између аполонске и диониске природе“ ауторка актуелизује бројне аналогije између Мановог виђења синкретизма уметности и амбивалентне природе ствараоца („сливање дисциплине и разуданости“) и античких расправа о лепом, познатих, пре свега из Платонових дијалога *Федар* и *Гозба*. Констатацијом да се „лепота, ерос и смрт аналошки преклапају у *Смрти у Венецији*“ назначен је Манов концепт „дивинизарања ероса“ којим се успоставља континуитет са античком филозофском традицијом. Ауторка разоткрива бројне интертекстуалне наслаге у сижеу, хронотопу и концепцији јунака. Овим паралелама аргументовано је потцртан закључак о митској структури новеле будући да је мултипликацијом исте митске фигуре у сопственом наративу Томас Ман успоставио аналогiju са таутолошком структуром мита.

У целини књиге ауторка отвара знатно шири контекст промишљања идеје сексуалности у уметности и, шире, у култури, јасно заузимајући притом и своју критичку

и вредносну истраживачку позицију. Разматрајући даље консеквенце дихотомних подела које су маркиране у њеној књизи (аполонијско и диониско, дух и тело, разум и чулност, ерос и лепота), Лидија Делић се фокусира на још један (мета)топос раскола, онај који носи мотив подвојене крви. Налазећи његово извориште у амбивалентном архетипском мотиву наслеђа, ауторка поменути мотив истражује и као „естетско и етичко и аутобиографско, а можда превасходно као интертекстуално питање са кључним освртом на таутолошку природу мита и античко филозофско залеђе“. Лидија Делић висок литерарни потенцијал овог мотива доказује и анализом три капитална остварења из ех-Ўи литературе, односно, комплексног генетског залеђа које, као и Манови јунаци, имају Иван Галеб, Леоне Глембај и Тамил из Смирне. Ауторка у целини књиге показује распон Мановог приповедачког талента који гротескно релативизацију прошлости, садашњости и будућности преплиће са иронијским односом према неким облицима симболизације времена, какав је онај који се тиче разлике између Истока и Запада, варвара и цивилизације, Азије и Европе, али и односа између диониског и аполонијског принципа, сагледаних као пишчевих опсесивних тема.

Тако назначеном широм тематском, аксиолошком и идеолошком контекстуализацијом (коју би било добро детаљније конкретизовати у неком будућем истраживању), указано је на још неке аспекте ауторкиног дијалога (и дијалога српске књижевности) са, како је рукопис потврдио, контроверзним, слојевитим, али, – ерудитски настројеном истраживачу – ипак комуникативним делом Томаса Мана. Због иновативних увида и несумњивих хеуристичких просветљења књига Лидије Делић представља хвале вредан прилог дугој рецепцији коју овај класик књижевности има у српској науци о књижевности.

2. *Змија, а српска. Концептуализација у усменом фолклору*. Вишеград: Андрићев институт, 2019.

Инспирисана теоријско методолошким основама фундираним капиталним студијама Џорџа Лејкофа [George Lakoff] и Марка Џонсона [Mark Johnson] *Methaphors We Live By* (1980) и *Philosophy In The Flesh: the Embodied Mind and its Challenge to Western Thought* (1999) Лидија Делић је у овој монографији засновала проучавање усменог фолклора као јединственог текста културе, који путем концептуалних метафора и концептуализације шире (а она се прати на различитим структурним равнима) говори о систему вредности, социјалној стратификацији и примарним окупацијама традиционалне заједнице, али и о концептуалној залеђини која далеко наткриљује конкретно фолклорно наслеђе, што се посебно односи на основне категорије симболичког мишљења – простор и време. Фундаменталне категорије културе пропуштене су у засебним огледима кроз назначену методолошку матрицу. То су: простор, време, небеска тела (Сунце, Месец), вода, храна, крв, вук, пут, потомство, беба, маска, етноним, Косовски бој, онај свет и жанр. Примери из српске фолклорне грађе посматрани су притом (у целини књиге) у широком компаративном контексту (грчка, нордијска, египатска, месопотамска митологија и иконографија, хришћанство и религије Далеког Истока, езотеријски редови, савремена мас култура).

Интерференција основних кодова културе очита је, како показује Лидија Делић, у атрибуцији епских јунака, чија се епонимна фигура конституише у пресеку представа о просторним осама и животињама које су њихова метонимија. Док се на половима вертикалне осе (доле : горе) позиционирају гмазови (змије, шкорпије / „акрепи“, змајеви,

змајолика чудовишта и сл.) и летачи, у хоризонталној равни основна опозиција гради се на релацији кућа : гора, а централну улогу преузео је вук, као звер везана и за гору (дивљину) и за људска станишта.

Ауторка посебно истиче значај простора за људско сналажење у опажању и мишљењу, а онда и за структурирање језичког и фолклорног модела света. Просторна оријентација је, као базична човекова оријентација, постала темељ симболизације и бројних метафора, којима се путем просторних одредница именују непросторне релације и категорије, што ауторка у неколико огледа илуструје примерима саображеним конкретним темама истраживања. Исти тип пројекције опажа се и у корелацији између фундаменталног физиолошког искуства храђења и других сфера искуства, где се као привилеговано поље изворних домена у структурирању „гастрономских“ метафора издвојило гутање / грижа / изједање.

Минуциозну анализу усмених формула омогућила је електронска база хришћанских и муслиманских епских песама (око 330 000 стихова), претражива по једној или више кључних речи, чији су аутори др Мирјана Детелић и инж. Бранислав Томић, на основу које је било могуће саставити драгоцене табеле које доносе статистички прецизне податке о фреквенцији епских атрибута попут воде и крви, или атрибуције „српско“ / „српска“ / „српски“.

Са становишта популарног поимања фолклора и традицијске културе контроверзни су налази о статусу бебе и теме Косовског боја у усменој епици. Ауторка показује да се сем разуђености детерминисане поетиком конкретних жанровских модела, категорија детета у усменом фолклору раслојава и измештањем у сферу сакралног (ђак / ђаче самоуче), и, посебно, маркирањем фаза фетуса („чедо под појасом“) и одојчета („чедо у колевци“), битно другачијих од фазе детета које је говором, елементарном физиолошким самосталношћу (способност хода, храђења и сл.) и ритуалом (крштење у хришћанском модалитету) већ уведено у људску заједницу. Вишеструка маргиналност фетуса и одојчета – они су андрогини (упркос биолошким маркерима), безимени, некрштени (социјално неиницирани), неодевени (статусно недефинисани), немушти, у потпуности у власти примарних нагона, без икаквог „трага културе“ – дефинисала је њихово фигурирање у фолклорним сужејма, знатно другачије од оног какво би се очекивало с обзиром на императив рађања у традиционалним заједницама и савремен емотиван однос.

Систем студија који је пред нама бави се фундаменталним категоријама фолклора, традиционалне културе и људске когниције шире (простор, време, боја, храна, крв, дете, смрт и др.) и у фолклористичка изучавања уводи нов теоријско-методолошки и аналитички приступ, афирмисан до сада у лингвистици, психологији и истраживањима вештачке интелигенције (концептуална метафора и когнитивне науке шире); заснива се на обимном епском корпусу, допуњеном баладама и лириком, али и прозним жанровима, углавном традиционалне, али местимично и урбане културе („урбане легенде“); логику фолклорне имагинације и идиоматике (атрибуција, усмене формуле) прати на фолклорном корпусу као целини, што је знатно комплекснији захват од приступа који у фокусу имају конкретна усмена остварења.

3. Гробови као градови. *Гробља. Књижевно-културна материјализација смрти*. Драган Бошковић (ур.). Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет (2019): 29–40.

Полазећи од теорије појмовне метафоре Џ. Лејкофа и М. Џонсона (*Methaphors We Live By*,

1980) у раду се прате начини на који се у фолклорној традицији и савременој литератури концептуализују гроб и гробља. Ауторка полази од претпоставке да искуство становања – битно у културама седентарног типа – посматра категорију *куће* као једно од „чворишта метафоричких преноса“: гроб се изјадначава с *кућом* и *двором* (у урбаној варијанти – *станом*). Аналогно са обитавалиштима живих гробља су именована *некрополама* односно „градовима мртвих“ (аналогно полису који настањују живи). Пропитивање граница и односа између мртвих и живих анализирано је на примерима *Божјих људи* Боре Станковића, *Авијатичара* Јевгенија Водолазкина, романа *Смрт и њени хирови* Жозеа Сарамага, те *Легенди о нестанку* Мирјане Детелић. Иновативна анализа фундаменталних категорија традиционалне и модерне културе (смрт, гроб, свет мртвих), фундирана је тако на одлично одабраним примерима из фолклора и српске и светске књижевности.

4. Кула и двор као елементи епског простора (у коауторству с Мирјаном Детелић). *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 66/3 (2018): 751–762.

Студија је део обимнијег изучавања затвореног простора у усменој епици Лидије Делић и Мирјане Детелић, иницијално подстакнутог запажањем да у епским песмама постоји очита тенденција да се лексема и појам *кућа* атрибуцијом помере у односу на културни стандард и основно значење. Епске *куће* су вечне (гроб, вешала, тамница, задужбина), божје (задужбине, цркве), проклете, мрачне, неопране, зле (тамница), зазидане (пећина), на сред друма и сл., а *кућом* се именују: црква, вешала, тамница, језеро, кабаница. Овде се анализира атрибуција *куле* и *двора*, кључних типова затвореног епског простора и битних елемената епонимне фигуре јунака као субординирано вишем структурном нивоу, конкретно – моделовању просторне вертикале и хоризонтале, али и концептуализацији природе и културе. Овај рад даје изузетан допринос проучавању поетике епског простора и фолклорног модела света.

5. Има ли основа да се за Андрићево приповедање веже термин формулативност? *Дело Иве Андрића*. Мило Вуксановић (ур.). Београд: САНУ (2018): 259–269.

Ова студија показује како се лепота, као „највећа од свих варки човекових“ (Андрић), и детаљи из сфере нестварног и имагинарног атрибуирају и концептуализују у Андрићевом роману *Омерпаша Латас*, који је послужио као „студија случаја“. Теоријску платформу нуди идеја о концептуалној метафори, која није реторичко средство, већ тип мишљења заснован на повезивању различитих домена стварности и перцепције. У том кључу, Андрићево приказивање и атрибуирање лепоте (сјај, светлост) кореспондира с античким естетикама и упућује на њену чулну основу. Чулна компонента лепоте (отеловљеност у телу/материји) место је „спотицања“ у Андрићевој поезици, због чега он конципира крајње особену бестелесну јунакињу (Јелена, жена „које нема“). Сем у опису женске лепоте, у роману *Омерпаша Латас* сјај и светлост везују се и за пределе, војску, оружје, поглед, речи и сл., али, истовремено упућују и на химеричност. На дубљим структурним равнима они су корелати мраку и таме, што статистички верификују формулативни склопови у Андрићевој прози, као и коментари приповедача. Овим радом Лидија Делић дала је основ за дубље разумевање феномена светлости и таме у Андрићевом опусу и за проучавање формулативне идиоматике српског нобеловца, што је неочекивани и редак помак ако се има у виду обим литературе о Иву Андрићу.

V. ПОДАЦИ О ЦИТИРАНОСТИ

Позитивна цитираност:

1. Ljiljana Pešikan Ljuštanović. *Žensko telo kao prostor u usmenoj obrednoj lirici. Sarajevske Sveske*, 49–50 (2016): 93–108. (sveske.ba/files/brojevi/Sarajevske%20sveske%2049-50.pdf)

Citat na str. 94.

Mirjana Detelić, Lidija Delić. Večna kuća u usmenoj epici. *Promišljanja tradicije: folklorna i literarna istraživanja. Zbornik radova posvećen Mirjani Drndarski i Nenadu Ljubinkoviću. Boško Suvajdžić, Branko Zlatković (ur.) Beograd: Institut za književnost i umetnost (2014): 105–126.*

Mirjana Detelić, Lidija Delić. Kuća božja u usmenoj epici. *Glas SANU*, knj. 29. Beograd: Srpska akademija nauka i umetnosti (2014): 111–129.

2. Александра Р. Попин. (Живо)Писање Љубомира Симовића. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 66/1 (2018): 179–195.
(http://www.maticasrpska.org.rs/stariSajt/casopisi/ZMSKJ_66_1.pdf)

Цитат на стр. 193.

Лидија Делић. Наслеђе карневалске културе у поезији Љубомира Симовића. *Поглед на две обале: о лирској и драмској поезији Љубомира Симовића: зборник радова са научног скупа Пјесничка ријеч на извору Пиве. Београд – Београдска књига; Плужине – Центар за културу (2010): 33–45.*

3. Дејан Ајдачић. *Еротославија. Преображења Ероса у словенским књижевностима. Београд: Албатрос Плус, 2013.*

Цитат на стр. 18.

Лидија Делић. *Живот епске песме. Женидба краља Вукашина у кругу варијаната. Београд: Завод за уџбенике, 2006.*

4. Suzana Marjanić. Lunarna mitologija – primjer Nodilove mitologije prirode. *Tragovi tradicije, znakovi kulture. Zbornik u čast Stipi Botici. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada, Matica hrvatska (2018): 493–502.*

Citat na str. 494.

Лидија Делић. „Док је сунца и док је мјесеца“ – сунце и месец као средства концептуализације у усменој епизи. *Il Sole Luna presso gli slavi meridionali I. Ljiljana*

Banjanin, Persida Lazarević Di Giacomo, Sanja Roić, Svetlana Šeatović (eds.). Alessandria: Edizioni dell'Orso (2017): 85–101.

5. Данијела Петковић. Матрице и варијабилни елементи сижеа епских народних песама. *Зборник у част Марију Клеут*. Нови Сад: Филозофски факултет (2013): 169–189.

Цитат на стр. 170, 179.

Лидија Делић. *Живот епске песме. Женидба краља Вукашина у кругу варијаната*. Београд: Завод за уџбенике, 2006.

6. Ивана Лазич Коњик. Концептосфера појма кетве у лирским усменим песмама: лингвокултуролошки поглед. *Leksika, gramatika, diskurs. Zbornik u čast Veri Vasić*. Novi Sad: Filozofski fakultet (2014): 391–406.

Цитат на стр. 392, 393, 394, 402.

Mirjana Detelić, Lidija Delić. Modelativni potencijal kletve u usmenoj epici. (On the Modelative Potentials of the Curse in Oral Epics). *Zakłęcie, zamówienie, zażegnanie. Magiczna moc słów w folklorze słowiańskim. Poznańskie Studia Slawistyczne* 3. Joanna Rękas (ur.). Poznań: Instytut Filologii Słowiańskiej UAM (2012): 29–43.

7. Миливој Алановић. Модерна кетва: између наслеђа и новаторства. *Leksika, gramatika, diskurs. Zbornik u čast Veri Vasić*. Novi Sad: Filozofski fakultet (2014): 407–420.

Цитат на стр. 409.

Mirjana Detelić, Lidija Delić. Modelativni potencijal kletve u usmenoj epici. (On the Modelative Potentials of the Curse in Oral Epics). *Zakłęcie, zamówienie, zażegnanie. Magiczna moc słów w folklorze słowiańskim. Poznańskie Studia Slawistyczne* 3. Joanna Rękas (ur.). Poznań: Instytut Filologii Słowiańskiej UAM (2012): 29–43.

8. Саша Кнежевић. Функција кетве у савременој српској политици. *Савремена српска фолклористика* 2. Београд: Институт за књижевност и уметност – Удружење фолклориста Србије – Универзитетска библиотека „Светозар Марковић” (2015): 317–326.

Цитат на стр. 320.

Mirjana Detelić, Lidija Delić. Modelativni potencijal kletve u usmenoj epici. (On the Modelative Potentials of the Curse in Oral Epics). *Zakłęcie, zamówienie, zażegnanie. Magiczna moc słów w folklorze słowiańskim. Poznańskie Studia Slawistyczne* 3. Joanna Rękas (ur.). Poznań: Instytut Filologii Słowiańskiej UAM (2012): 29–43.

9. Драгана Вукићевић. Једна могућа паралела – *Неверна Тијана Ђуре Јакшића и Косовка дјевојка*. *Савремена српска фолклористика* 6. Београд: Удружење фолклориста Србије

– Универзитетска библиотека „Светозар Марковић”, Тршић: Центар за културу „Вук Караџић“ (2019): 145–159.

Цитат на стр. 154.

Лидија Делић. Усмена епика vs. Царство небеско: случај Слепице из Гргуреваца. *Књижевство* 4 (2014). <http://www.knjizenstvo.rs/magazine.php?text=122>

10. Слободан Владушић. Смисао карневализације код Раблеа и Љубомира Симовића. *Карневализација у српској књижевности*. Међународни састанак слависта у Вукове дане 47/2. Београд: МСЦ (2018): 359–367.

Цитат на стр. 361, 362.

Лидија Делић. Наслеђе карневалске културе у поезији Љубомира Симовића. *Летопис Матице српске*, год. 185, 484/4 (2009): 478–487.

11. Бошко Сувајџић. *Дновиде воде. Фолклорни елементи у српској књижевности*. Нови Сад: Orpheus, 2012.

Цитат на стр. 32, 37.

Лидија Делић. Силазак у подземље. Аутопоетика Бранка Миљковића и паралела с Р. М. Рилкеом. *Српска књижевност између традиционалног и модерног – компаративни аспекти*. Упоредна истраживања 4. Београд: Институт за књижевност и уметност (2007): 47–365.

12. Снежана Самарџија. *Увод у усмену књижевност*. Београд: Народна књига – Алфа, 2007.

Цитат на стр. 275.

Лидија Делић. *Живот епске песме. Женидба краља Вукашина у кругу варијаната*. Београд: Завод за уџбенике, 2006.

13. Бошко Сувајџић. *Певач и традиција*. Београд: Завод за уџбенике, 2010.

Цитат на стр. 200, 240, 241, 263.

Лидија Делић. *Живот епске песме. Женидба краља Вукашина у кругу варијаната*. Београд: Завод за уџбенике, 2006.

14. Бошко Сувајџић. Млад јунак у јужнословенској усменој поезији. *Ликови усмене књижевности: зборник радова*. Београд: Институт за књижевност и уметност (2010): 29–63.

Цитат на стр. 42.

Лидија Делић. *Букове збирке епских песама у контексту ранијих бележења* (теме, јунаци, сижејни модели). Докторска дисертација. Београд: Филолошки факултет, 2009.

15. Снежана Самарџија. Сказано, списано и написано (напомене о односима између усменог стваралаштва и писане књижевности). *Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду: зборник радова*. Београд: Институт за књижевност и уметност (2012): 15–86.

Цитат на стр. 71, 72.

Лидија Делић. Митско у делима Борислава Пекића. *Савремена српска проза* 13. Трстеник: Народна библиотека „Јефимија”: Културно просветна заједница (2001): 111–135.

Лидија Делић. „Лелејска гора“ Михаила Лалића као модел иницијације. *Летопис Матице српске* 472/1–2 (2003): 121–130.

Лидија Делић. Традиционална потка Сијарићевих приповедака – предања о чудесном исцелитељу, митске представе о времену и симболика камена као подтекст „Прича код воде“ Ћ. Сијарића. *Традиција и савременост*. Драго Бранковић (ур.). Бања Лука: Филозофски факултет (2004): 373–384.

Лидија Делић. Однос живих и мртвих и архаичне представе о смрти у збирци песама Десанке Максимовић „Немам више времена”. *Хришћанско и паганско у поезији Десанке Максимовић*. Ана Ћосић-Вукић (прир.). Београд: Задужбина Десанке Максимовић (2006): 57–72.

16. Бошко Сувајџић. Српско и бугарско усмено стваралаштво у интеркултурном коду. *Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду: зборник радова*. Београд: Институт за књижевност и уметност (2012): 127–193.

Цитат на стр. 183.

Лидија Делић. *Живот епске песме: Женидба краља Вукашина у кругу варијаната*. Београд: Завод за уџбенике, 2006.

Лидија Делић. Песме с темом исповести великог грешника у Богишићевом зборнику (Прилог проучавању жанровског синкретизма и „композиционих схема”. *Српско усмено стваралаштво, зборник радова*. Ненад Љубинковић, Снежана Самарџија (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност (2008): 301–321.

Лидија Делић. Позиција Сибињанин Јанка и Бановић Секуле у десетерачким песама из приморских рукописа. *Језик, књижевност, култура. Новици Петковићу у спомен, зборник радова*. Јован Делић, Александар Јовановић (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност, Филолошки факултет Универзитета у Београду (2011): 395–413

17. Данијела Петковић. Структура сижеа у епској песми. *Српско усмено стваралаштво у*

интеркултурном коду: зборник радова. Београд: Институт за књижевност и уметност (2012): 249–276.

Цитат на стр. 275.

Лидија Делић. *Живот епске песме: Женидба краља Вукашина у кругу варијаната*. Београд: Завод за уџбенике, 2006.

18. Данијела Петковић. *Јунак и сиже епске песме*. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2019.

Цитат на стр. 29, 34, 42, 46, 105, 113, 126, 137, 150, 158, 192, 228, 236, 243, 286, 309, 524–526.

Лидија Делић. „Болани Дојчин“ – путеви генезе и модификација певања о сукобу „боланог“ јунака с Арапином. *Жива реч, зборник у част проф. др Наде Милошевић-Борђевић*. Мирјана Детелић, Снежана Самарџија (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ – Филолошки факултет Универзитета у Београду (2011): 105–125.

Лидија Делић. *Вукове збирке епских песама у контексту ранијих бележења (теме, јунаци, сижејни модели)*. Докторска дисертација. Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2009.

Лидија Делић. *Живот епске песме: „Женидба краља Вукашина“ у кругу варијаната*. Београд: Завод за уџбенике, 2006.

Лидија Делић. Јунак у тамници: традиционални обрасци у причи о Владимиру и Косари и епским песмама. *Научни састанак слависта у Вукове дане 39/2*. Београд: МСЦ (2010): 169–183.

Лидија Делић. Мотив као елемент образовања сижеа (на материјалу јужнословенске усмене епике)”. *Ускрснуће књижевности, 100 година руског формализма*. Драган Бошковић (ур.). Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет (2014): 103–121.

Лидија Делић. „Не пи’ крви, не погани тела“. Крв у јуначкој епици. *Крв: књижевност, култура*. Мирјана Детелић, Лидија Делић (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ (2016): 215–228.

Лидија Делић. „Секула се у змију претворио“ – симболички слојеви и епска дијахронија. *Фолклор, поетика, књижевна периодика*. Синиша Тутњевић (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност (2010): 317–332.

Лидија Делић. Сукоб јунака са циновком у јужнословенској усменој епици. *Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду*. Бошко Сувајџић (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност (2012): 195–223.

Лидија Делић. „Чарне очи, да би не гледале“. О једном епском плеоназму). *Заједничко у словенском фолклору*. Љубинко Раденковић (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ (2012): 207–226.

19. Славица Лукић. Иницијацијски обрасци у македонским и бугарским песмама о Бановић Секули. *Филолошке студије XIV/1* (2016): 144–162.

Цитат на стр. 157.

Лидија Делић. *Живот епске песме: „Женидба краља Вукашина” у кругу варијаната*. Београд: Завод за уџбенике, 2006.

20. Смиљана Ђорђевић Белић. *Постфолклорна епска хроника. Жанр на граници и границе жанра*. Београд: Чигоја штампа, 2016.

Цитат на стр. 25, 152.

Мирјана Детелић, Лидија Делић. „Проклет био на оба свијета“: функционално и семантичко раслојавање кетви у усменој епици. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LXI/3 (2013): 633–656.

21. Бранко Златковић. Представе о змајевитој деци у Жупи александровачкој. *Савремена српска фолклористика 2*. Београд: Институт за књижевност и уметност – Удружење фолклориста Србије – Универзитетска библиотека „Светозар Марковић” (2015): 389–414.

Цитат на стр. 400.

Лидија Делић. „Секула се у змију претворио“. Симболички слојеви и епска дијахронија. *Фолклор, поезика, књижевна периодика: зборник радова посвећен Миодрагу Матићком*. Станиша Тутњевић (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност (2010): 317–332.

22. Данијела Петковић. Епски антијунак. *Савремена српска фолклористика 3*. Београд: Институт за књижевност и уметност – Удружење фолклориста Србије – Универзитетска библиотека „Светозар Марковић” (2016): 153–166.

Цитат на стр. 156, 158.

Лидија Делић. *Живот епске песме: „Женидба краља Вукашина“ у кругу варијаната*. Београд: Завод за уџбенике, 2006.

Лидија Делић. Песме с темом исповести великог грешника у Богишићевом зборнику (Прилог проучавању жанровског синкретизма и „композиционих схема“). *Српско усмено стваралаштво*. Ненад Љубинковић, Снежана Самарџија (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност (2008): 301–321.

23. Јеленка Пандуревић. *Из фолклорне ризнице Босанске виле: епско-лирске пјесме I*. Нови Сад: Матица српска, Београд: Институт за књижевност и уметност, Бања Лука: Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, 2015.

Цитат на стр. 50, 51, 57.

Лидија Делић. Песме с темом исповести великог грешника у Богишићевом зборнику. Прилог проучавању жанровског синкретизма и композиционих схема. *Српско усмено*

стваралаштво. Београд: Институт за књижевност и уметност (2008): 301–321.
Лидија (Бошковић) Делић. „Бог ником дужан не остаје“. Слојевитост фолклорног текста и ресемантизација мотива. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 53/1–3 (2005): 73–83.

24. Бошко Сувајџић, Александра Бјелић. Фолклорни елементи у процесу обликовања *Проклете авлије* Иве Андрића. *Дело Иве Андрића*. Миро Вуксановић (ур.). Београд: САНУ (2018): 175–190.

Цитат на стр. 177, 178.

Мирјана Детелић, Лидија Делић. „Људи у црном“. Има ли основа да се мотиви кривице и ислеђивања у ПРОКЛЈЕТОЈ АВЛИЈИ Ива Андрића повезују с фолклором? *Andrićeva Avlija*. Branko Tošović (ur.). Graz: Institut für Slawistik der Karl-Franzens-Universität; Banja Luka: Narodna i univerzitetska biblioteka Republike Srpske, Beograd: Svet knjige nmlibris (2015): 217–230.

25. Снежана Самарџија. Вино пију три добра јунака (сижејни потенцијал формуле у усменој поезији). *Промишљања традиције. Фолклорна и литерарна истраживања*. Институт за књижевност и уметност, Београд (2014): 63–96.

Цитат на стр. 93.

Лидија (Бошковић) Делић. Косовка дјевојка – проблем жанровског синкретизма. *Научни састанак слависта у Вукове дане*. Књ. 33/2. *Прожимање жанрова у српској књижевности; Књижевно дело Милоша Црњанског и поетичке промене у савременој српској књижевности*. Београд: МСЦ (2004): 63–69.

26. Ана Вукмановић. Оживљени пејзаж гробља. Концептуализације смрти у усменој лирици. *Фолклористика* 1/2 (2016): 65–82.

Цитат на стр. 73, 74.

Мирјана Детелић, Лидија Делић. Вечна кућа у усменој епизи. *Промишљања традиције: фолклорна и литерарна истраживања*. Бошко Сувајџић, Бранко Златковић (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност (2014): 105–126.

27. Снежана Самарџија. Из дубина у вирова. Представе о подводном свету у српској усменој прози. *Aquatica: књижевност, култура*. Београд: Балканолошки институт САНУ (2013): 65–84.

Цитат на стр. 67, 70.

Лидија Делић. *Живот епске песме. Женидба краља Вукашина у кругу варијаната*. Београд, 2006.

Лидија Делић. „Болани Дојчин“ – путеви генезе и модификација певања о сукобу

„боланог“ јунака с Арапином. *Жива реч*. Зборник у част проф. др Наде Милошевић-Ђорђевић. Београд: Балканолошки институт САНУ (2011): 105–125.

28. Мирјана Детелић. Епски бунари. *Aquatica: књижевност, култура*. Београд: Балканолошки институт САНУ (2013): 213–229.

Цитат на стр. 223.

Лидија Делић. „Провре вода мутна и крвава“. Епска атрибуција воде. *Aquatica: књижевност, култура*. Београд: Балканолошки институт САНУ (2013): 231–246.

29. Марија Шаровић. Бродарица и Ундина. Водена вила у компаративном контексту. *Aquatica: књижевност, култура*. Београд: Балканолошки институт САНУ (2013): 281–300.

Цитат на стр. 294.

Лидија Делић. Сукоб јунака с циновком у јужнословенској усменој епизи. *Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду*. Београд: Институт за књижевност и уметност (2012): 195–225.

30. Снежана Шаранчић-Чутура. Семантика игре у роману *Прољећа Ивана Галеба*. Игре прољећа и смрти Владана Деснице. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 61/2 (2013): 491–504.

Цитат на стр. 502.

Лидија Делић. Подвојеност уметника: *Прољећа Ивана Галеба* у компаративном контексту. *Књижевно дело Владана Деснице – зборник радова поводом 100-годишњице рођења*. Јован Радуловић, Душан Иванић (ур.). Београд: Библиотека града Београда (2007): 207–236.

31. Бошко Сувајџић. Типови болесног јунака у српској и бугарској усменој традицији. *Заједничко у словенском фолклору*. Љубинко Раденковић (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ (2012): 191–206.

Цитат на стр. 202.

Лидија Делић. „Болани Дојчин“ – путеви генезе и модификација певања о сукобу „боланог“ јунака с Арапином. *Жива реч: зборник у част проф. др Наде Милошевић Ђорђевић*. Мирјана Детелић, Снежана Самарџија (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ – Филолошки факултет Универзитета у Београду (2011): 105–125.

32. Марија Клеут, Љиљана Пешикан-Љуштановић, Наташа Половина, Светлана Томин. *Без очију кано и с очима. Народне песме слепих жена*. Нови Сад: Филозофски факултет – Академска књига, 2014.

Цитат на стр. 262–263.

Лидија Делић. *Вукове збирке епских песама у контексту ранијих бележења (теме, јунаци, сижејни модели)*. Докторска дисертација. Београд: Филолошки факултет, 2009.
Лидија Делић. *Живот епске песме. Женидба краља Вукашина у кругу варијаната*. Београд: Завод за уџбенике, 2006.

33. Данијела Петковић. Витешке игре и надметања у јуначким песамама. *Фолклор. Поетика. Књижевна периодика*. Београд: Институт за књижевност и уметност (2010): 333–344.

Цитат на стр. 336, 343.

Лидија Делић. *Живот епске песме. Женидба краља Вукашина у кругу варијаната*. Београд: Завод за уџбенике, 2006.

34. Марија Клеут. Војна Граница – литерарни запис у сенци. *Усмена традиција Банатске војне границе*. Миодраг Матицки (ур.). Нови Сад: Матица српска (2015): 45–58.

Цитат на стр. 56.

Лидија Делић. *Вукове збирке епских песама у контексту ранијих бележења (теме, јунаци, сижејни модели)*. Докторска дисертација. Београд: Филолошки факултет, 2009.

35. Љ. Пешикан-Љуштановић. Кућа необична. Простор гроба у усменом песништву. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 62/1 (2014): 7–24.

Цитат на стр. 23.

Мирјана Детелић, Лидија Делић. Немогућа песма: проблем поетичке конзистенције. *Српски језик, књижевност, уметност*. Књ. 2. *Немогуће: завет човека и књижевности*. Драган Бошковић (ур.). Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет (2013): 195–213.

36. Мина Ђурић. Павићевско-урошевићевска тетралогија. *Аспекти времена у књижевности*. Београд: Институт за књижевност и уметност (2012): 515–544.

Цитат на стр. 515, 543.

Лидија (Бошковић) Делић. Хеленска драмска трилогија – изгубљена целовитост. *Зборник Матице српске за класичне студије* 4–5 (2002–2003): 175–184.

37. Данијела Петковић. Давид и Голијат на српски начин. *Књижевна историја* 149 (2013): 277–291.

Цитат на стр. 281, 282, 286, 289.

Лидија Делић. *Живот епске песме. „Женидба краља Вукашина” у кругу варијаната.* Београд: Завод за уџбенике, 2006.

Лидија Делић. „Марко Краљевић и Мина од Костура“. Архаична упоришта и логика модификације сужејног модела. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 57/3 (2009): 523–544.

Лидија Делић. „Болани Дојчин“ – путеви генезе и модификација певања о сукобу „боланог“ јунака с Арапином. *Жива реч, зборник у част проф. др Наде Милошевић-Борђевић.* Мирјана Детелић, Снежана Самарџија (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ – Филолошки факултет Универзитета у Београду (2011): 105–125.

38. Бошко Сувајџић. Певач и подземни токови традиције. *Жива реч. Зборник у част проф. др Наде Милошевић-Борђевић.* Мирјана Детелић, Снежана Самарџија (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ, Филолошки факултет Универзитета у Београду (2011):

Цитат на стр. 635.

Лидија Делић. *Живот епске песме. Женидба краља Вукашина у кругу варијаната.* Београд: Завод за уџбенике, 2006.

39. Снежана Самарџија. Поетика Вукових наслова. *Вук Стефановић Караџић. 1787–1864–2014.* Београд: САНУ (2015): 301–314.

Цитат на стр. 307, 312.

Лидија Делић. *Живот епске песме. Женидба краља Вукашина у кругу варијаната.* Београд: Завод за уџбенике, 2006.

40. Бошко Сувајџић. *Орао се вијаше. Предвуковски записи српске усмене поезије.* Београд – Ниш: Филолошки факултет – Филозофски факултет, 2014.

Цитат на стр. 52, 249, 263, 266, 357, 374, 388, 389, 401.

Лидија Делић. *Вукове збирке епских песама у контексту ранијих бележења (теме, јунаци, сужејни модели).* Докторска дисертација. Београд: Филолошки факултет, 2009.

41. Данијела Петковић. Тријаде у српској епизи. *Промишљање традиције. Фолклорна и литерарна истраживања.* Бошко Сувајџић, Бранко Златковић (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност (2014): 191–205.

Цитат на стр. 203.

Лидија Делић. *Живот епске песме. Женидба краља Вукашина у кругу варијаната.* Београд: Завод за уџбенике, 2006.

42. Снежана Самарџија. Још једном о Облак Радосаву. *Фолклор. Поетика. Књижевна периодика*. Београд: Институт за књижевност и уметност (2010): 227–246.

Цитат на стр. 237, 244.

Лидија Делић. *Живот епске песме. Женидба краља Вукашина у кругу варијаната*. Београд: Завод за уџбенике, 2006.

43. Снежана Самарџија. Ко се крије испод змијског свлака? *Гује и јакрепи: књижевност, култура*. Мирјана Детелић, Лидија Делић (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ (2012): 13–41.

Цитат на стр. 21, 22, 39.

Лидија Делић. *Вукове збирке епских песама у контексту ранијих бележења (теме, јунаци, сижејни модели)*. Докторска дисертација. Београд: Филолошки факултет, 2009.
Лидија Делић. „Секула се у змију претворио“ – Символички слојеви и епска Дијакхронија. *Фолклор. Поетика. Књижевна периодика. Зборник радова посвећен Миодрагу Матицком*. Београд: Институт за књижевност и уметност (2010): 317–332.

44. Љиљана Пешикан Љуштановић. Аждаја/ала као женска хипостаза змаја. *Гује и јакрепи: књижевност, култура*. Мирјана Детелић, Лидија Делић (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ (2012): 43–56.

Цитат на стр. 45, 54.

Лидија Делић. *Живот епске песме. Женидба краља Вукашина у кругу варијаната*. Београд: Завод за уџбенике, 2006.

45. Бошко Сувајџић. Змија у бугрштицама. *Гује и јакрепи: књижевност, култура*. Мирјана Детелић, Лидија Делић (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ (2012): 95–109.

Цитат на стр. 104, 108.

Лидија Делић. *Вукове збирке епских песама у контексту ранијих бележења (теме, јунаци, сижејни модели)*. Докторска дисертација. Београд: Филолошки факултет, 2009.

46. Јасмина Јокић. *Краљичке песме. Ритуал и поезија*. Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2012.

Цитат на стр. 263.

Лидија (Бошковић) Делић. „Бог никоме дужан не остаје”. Слојевитост фолклорног текста и ресемантизација мотива. *Зборник Матице српске за књижевност и језик*

LIII/1–3 (2006): 73–82.

47. Марија Клеут. *Из Вукове сенке. Огледи о народном песништву*. Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2012.

Цитат на стр. 27, 188.

Лидија Делић. *Живот епске песме. Женидба краља Вукашина у кругу варијаната*. Београд: Завод за уџбенике, 2006.

48. Славица Гароња Радованац. *Од Цариграда до Будима*. Нови Сад: Академска књига, 2014.

Цитат на стр. 70, 381.

Лидија (Бошковић) Делић. „Бог никоме дужан не остаје”. Слојевитост фолклорног текста и ресемантизација мотива. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LIII/1–3 (2006): 73–82.

49. Снежана Самарџија. „А из лица изгуби се крвца“. Крв у фигурама и формулама усменог песништва. *Крв: књижевност, култура*. Мирјана Детелић, Лидија Делић (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ (2015): 173–200.

Цитат на стр. 175, 177, 186, 199.

Лидија Делић. „Болани Дојчин“ – путеви генезе и модификација певања о сукобу „боланог“ јунака с Арапином. *Жива реч, зборник у част проф. др Наде Милошевић-Борђевић*. Мирјана Детелић, Снежана Самарџија (ур.). Београд: Балканолошки институт САНУ – Филолошки факултет Универзитета у Београду (2011): 105–125.

Лидија Делић. Провре вода мутна и крвава. Епска атрибуција воде. *Aquatica: књижевност, култура*. Мирјана Детелић, Лидија Делић (ур.). Београд: Балканолошки инсти- тут САНУ (2013): 229–244.

Мирјана Детелић, Лидија Делић. Вечна кућа у усменој епици. *Промисљања традиције. Фолклорна и литерарна истраживања*. Зборник радова посвећен Мирјани Дрндарски и Ненаду Љубинковићу. Бошко Сувајџић, Бранко Златковић (ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност (2014): 103–126.

50. Снежана Самарџија. *Речи у времену. Усмено стваралаштво и епохе српске књижевности*. Београд: Српска књижевна задруга, 2018.

Цитат на стр. 560.

Лидија Делић. „Митологике” Рајка Петрова Нога: културни и религијски слојеви песничке збирке „Недемано око”. *Зборник Матице српске за књижевност и језик* L/1–2 (2004): 321–332.

Лидија Делић. Митско у делима Борислава Пекића. *Савремена српска проза* 13,

Трстеник (2001): 111–135.

Лидија Делић. Традиционална потка Сијарићевих приповедака – предања о чудесном исцелитељу, митске представе о времену и симболика камена као подтекст „Прича код воде” Тамиле Сијарића. *Традиција и савременост*. Бања Лука: Филозофски факултет (2004): 373–384.

Лидија Делић. Силазак у подземље: аутопоетика Бранка Миљковића и паралела с Р. М. Рилкеом. *Упоредна истраживања 4. Српска књижевност између традиционалног и модерног – компаративни аспекти*. Београд: Институт за књижевност и уметност (2007): 347–364.

VI. ПОДАЦИ О САДАШЊЕМ И ПРЕТХОДНОМ ЗАПОСЛЕЊУ

Др Лидија Делић запослена је од 1. априла 2007. године на Институту за књижевност и уметност (Београд).

VII. ОЦЕНА ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА СТИЦАЊЕ НАУЧНОГ ЗВАЊА

I. Квалитативна (претходно презентована) и

II. Квантитативна анализа кандидаткиње библиографије (бодовање по категоријама које следи) показују да др Лидија Делић испуњава услове задате Правилником за избор у звање научног саветника.

Др Лидија Делић је од покретања поступка за избор у звање вишег научног сарадника до покретања поступка за избор у звање научног саветника (од 27. маја 2015. до 5. јуна 2020) остварила **укупно 127 бодова (неопходно 70)**. Од тога:

Обавезни (1): $M10 + M20 + M31 + M32 + M33 + M41 + M42 + M43 + M44 + M45 + M51 + M52 + M53 + M54 + M61 = 118$ бодова (неопходно 54)

Обавезни (2): $M11 + M12 + M13 + M14 + M21 + M22 + M23 + M24 + M31 + M41 + M42 = 74,5$ бода (неопходно 40)

При томе, Лидија Делић у групи „Обавезни (2)“ има захтевани број поена из најмање три групе резултата, што је неопходан услов за избор у звање научног саветника за друштвене и хуманистичке науке, наведен у завршној напомени Прилога 4 Правилника.

Од осталих квалитативних параметара предвиђених Правилником издвајамо следеће.

Међународна научна сарадња

Међународни пројекти

1. *Проучавање и заштита нематеријалне културне баштине Републике Српске*

(руководилац др Јеленка Пандуревић), спроведен у сарадњи Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци, Института за књижевност и уметност (Београд) и Балканолошког Института САНУ (Београд)

2. *Културна анималистика: интердисциплинарна полазишта и традицијске праксе: ANIMAL* (руководилац др Сузана Марјанић), који се спроводи на Институту за етнологију и фолклористику у Загребу.
3. *Занемарени архиви књижевног и културног наслеђа* (руководилац др Јеленка Пандуревић), који се спроводи на Филолошком факултету у Бањој Луци.

Учешћа на међународним и националним научним скуповима:

1. Научни састанак слависта у Вукове дане. Иво Андрић у српској и европској књижевности (Београд, МСЦ, 15–17. 9. 2011)
2. Заједничко у словенском фолклору (Београд – Аранђеловац, Балканолошки институт САНУ, 28. 9. – 3. 10. 2011)
3. Бог. (Српски језик, књижевност, уметност. VI међународни научни скуп одржан на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу) (Крагујевац, ФИЛУМ, 28–29. 10. 2011)
4. 18th Biennial Conference on Balkan and South Slavic Linguistics, Literature and Folklore (Seattle, USA, March 29–31. 2012)
5. Време и история в славјезици, литератури и култури. (Софија, Универзитет Климент Охридски, Бугарска, 19–21. 4. 2012)
6. Немогуће: Завет човека и књижевности. (Српски језик, књижевност, уметност. VII међународни научни скуп одржан на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу) (Крагујевац, ФИЛУМ, 26–27. 10. 2012)
7. Oral Poetics and Cognitive Science (Freiburg, Germany, January 24–26. 2013)
8. Дванадесетите међународни славистични четения – „Движение и пространство в славјанските езици, литератури и култури“ (Софија, Универзитет Климент Охридски, Бугарска, 9–10. 5. 2014)
9. Савремена српска фолклористика II (Тршић, Удружење фолклориста Србије, 5–7. 9. 2014)
10. Andrić-Symposium zum Roman Der verdammte Hof (Graz, Institut für Slawistik der Karl-Franzens-Universität, Austria, 25–27. 9. 2014)
11. Традиционална естетска култура 9: простор (Ниш, 7. 11. 2014)
12. Усмена предаја: фолклористички аспекти и интердисциплинарна визура (Загреб, Институт за етнологију и фолклористику, Хрватска, 13–14. 11. 2014)
13. Маски и култури. Међународната научно-теоретична конференција, проведена в рамките на XXIV Међународен фестивал на маскарадните игри „Сурва“ (Перник, Бугарска, 30–31. 1. 2015)
14. Маскарадът в селото и в града. Међународната научно-теоретична конференција, проведена в рамките на XXVI Међународен фестивал на маскарадните игри „Сурва“ (Перник, Бугарска, 27. 1. 2017)
15. Лаза Костић. 1841–1910–2010 (Београд, САНУ, 10–11. 11. 2010)
16. Вук Стефановић Караџић. 1787–1864–2014 (Београд, САНУ, 4–6. 12. 2014)
17. Дело Иве Андрића (Београд, САНУ, 13–14. 12. 2017)
18. Словенски фолклор и књижевна фантастика (Тршић, Удружење фолклориста Србије,

27–29. 9. 2019)

19. Савремена српска фолклористика VII (Крушевац, Удружење фолклориста Србије, 21–22. 6. 2019)
20. Научни састанак слависта у Вукове дане. Карневализација у српској књижевности (Београд, МСЦ, 14–17. 9. 2017)
21. Андрићев Омерпаша Латас (Букурешт, Institut für Slawistik der Karl-Franzens-Universität – Universitatea din București, Facultatea de Limbi și Literaturi Străine, Румунија, 12–14. 10. 2017)

Организација научног рада:

Руковођење пројектима, потпројектима и пројектним задацима:

1. У оквиру пројекта „Упоредна истраживања српске књижевности у европском контексту“ (руководилац др Бојан Јовић) руководила је потпројектом израде тематске монографије *Аспекти времена у књижевности*, која је објављена у оквиру едиције Наука о књижевности – упоредна истраживања (Београд: Институт за књижевност и уметност, 2012).

Уреднички рад (уређивање зборника и часописа):

Часописи:

1. Од 2014. до 2018. године уредница, па главна уредница српске редакције *Филолошких студија*, које излазе у коиздаваштву и међууниверзитетској сарадњи Филолошког факултета Пермског државног универзитета, Филозофског факултета Универзитета у Љубљани, Института за македонску књижевност Универзитета „Св. Кирил и Методиј“ у Скопљу, Филозофског факултета Универзитета у Загребу и Института за књижевност и уметност у Београду.
2. Чланица је уредништва *Лицеума*.

Приређени тематски зборници:

1. *Аспекти времена у књижевности* (Лидија Делић, ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност, 2012.
2. *Време, вакат, земан. Аспекти времена у фолклору* (Лидија Делић, ур.). Београд: Институт за књижевност и уметност, 2013.
3. *Гује и јакрепи: књижевност, култура* (Мирјана Детелић, Лидија Делић, ур.), Београд: Балканолошки институт САНУ, 2012.
4. *Aquatica: књижевност, култура* (Мирјана Детелић, Лидија Делић, ур.), Београд: Балканолошки институт САНУ, 2013.
5. *Крв: књижевност, култура* (Мирјана Детелић, Лидија Делић, ур.), Београд: Балканолошки институт САНУ, 2015.
6. *Epic Formula. A Balkan Perspective* (Mirjana Detelić, Lidija Delić, eds.). Belgrade: Institute for Balkan Studies SASA, 2015.

Руковођење научном политиком:

1. Чланица је Одбора за народну књижевност Српске академије наука и уметности.
2. Чланица је Комисије за фолклористику при Међународном комитету слависта.
3. На седници од 31. 1. 2017. године др Лидија Делић именована је за Председницу Научног већа Института за књижевност и уметност, што је функција коју још увек обавља.

Руковођење израдама електронских база:

1. С др Мирјаном Детелић, проф. др Снежаном Самарцијом и инж. Браниславом Томићем осмислила је електронску базу за приређивање *Ерлангенског рукописа*, најстаријег зборника српско-хрватске (Г. Геземан) усмене поезије (1716 – 1733), изузетно комплексне и неуједначене ортографије. Ново читање у електронском облику, које даје синхрони увид у изворни рукопис (чува се у Ерлангену), Геземанов пренос (1925) и савремену транслитерацију – доступно је на: <http://monumentaserbica.branatomic.com/erl/>

Организација циклуса предавања:

1. С Мирјаном Детелић организовала је циклус предавања (и држала једно од предавања) на тему „Гује и јакрепи“, у оквиру рада Центра за научноистраживачки рад САНУ и библиотеке „Вук Караџић“ у Крагујевцу (18. 10. 2011 – 6. 12. 2011).

Остали показатељи:

Награде:

1. „Бранкова награда“ Матице српске (за рад *Судбинска предодређеност и индивидуална кривица у балади*) (2000)

Чланства у уредничким одборима часописа:

1. Главна уредница српске редакције међународног часописа *Филолошке студије* (2014–2018), који излази у коиздаваштву и међууниверзитетској сарадњи Филолошког факултета Пермског државног универзитета, Филозофског факултета Универзитета у Љубљани, Института за македонску књижевност Универзитета „Св. Кирил и Методиј“ у Скопљу, Филозофског факултета Универзитета у Загребу и Института за књижевност и уметност у Београду.
2. Чланица је редакције часописа *Лицеум*.

Рецензије:

Рецензирала је рукописе следећих научних монографија и антологија:

1. Бошко Сувајџић. *Дновиде воде. Фолклорни елементи у српској књижевности*. Нови Сад: Orpheus, 2012.
2. Бранка Јакшић Провчи. *Паралеле и сусретања: Душан Ковачевић и Александар*

Поповић. Нови Сад: Филозофски факултет, 2012.

3. Марија Клеут и група ауторки (Љиљана Пешикан-Љуштановић, Наташа Половина, Светлана Томин). *Без очију кано и с очима. Народне песме слепих жена*. Нови Сад: Академска књига – Филозофски факултет Нови Сад, 2014.
4. Илија Николић. *Етнографска збирка Архива САНУ. Преглед рукописне грађе*. Бања Лука: Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци, 2019.
5. Славица Лукић. *Епска биографија Бановић Секуле у јужнословенском контексту*. Шабас, 2017.
6. *Гди Фрушка Гора у Дунав силази* (група аутора [Сава Дамјанов, Радослав Ераковић, Ивана Живанчевић Секеруш, Марија Клеут, Миливој Ненин, Љиљана Пешикан-Љуштановић, Наташа Половина, Бранка Јакшић Провчи, Горана Раичевић, Светлана Томин, Зорица Хаџић]). Нови Сад: Филолошки факултет, 2015.
7. Јасмина Јокић, *Магијско извориште поетског: огледи о усменој лирици*. Нови Сад: Филозофски факултет, 2019.

Рецензирала је текстове за следеће часописе:

1. *Poznańskie Studia Slawistyczne* (Poznań). Листа рецензената у периоду од 2011–2016 . године доступна на: <https://pressto.amu.edu.pl/index.php/pss/recenzenci>
2. *Књижевна историја* (Београд)
3. *Наслеђе* (Крагујевац). Листа рецензената за 2018 (број 39) доступна на: http://www.filum.kg.ac.rs/dokumenta/izdavastvo/nasledje/brojevi/Nasledje_39_.pdf
4. *Гласник Етнографског института САНУ* (Београд)
5. *Књиженство* (Београд) Листа рецензената за 2018. годину доступна на: <http://www.knjizenstvo.rs/sr/casopisi/2018/impresum/impresum>
6. *Филолог*. Часопис за језик, књижевност и културу (Бања Лука). Листа рецензената за 2018 (број 18) доступна на: <https://filolog.rs.ba/docs/broj18.pdf>; 2018 (број 17): <https://filolog.rs.ba/docs/broj17.pdf>
7. *DHS – Društvene i humanističke studije*. Časopis Filozofskog fakulteta u Tuzli (Tuzla)
8. *Фолклористика*. Часопис Удружења фолклориста Србије (Београд) Листе рецензената доступне су онлајн, за 2016: <http://www.folkloristika.org/cir/autori-1/recenzenti/1-1-2016/>; за 2017: <http://www.folkloristika.org/cir/autori-1/recenzenti/2017/>; за 2018: <http://www.folkloristika.org/cir/autori-1/recenzenti/lista-recenzenata-za-2018/>; У сва три годишта Лидија Делић је реценткиња.

Рецензирала је текстове за следеће тематске монографије и зборнике:

1. Зборник са научног скупа *Међународна славистичка читања „Стереотипи у словенским језицима, књижевностима и културама”* (Софија, Универзитет „Климент Охридски“, 2019)
2. Зборник радова са научног скупа младих филолога *Савремена проучавања језика и књижевности* (Крагујевац: ФИЛУМ, 2017)
3. Зборник *Сanis lupis између обредне маске и књижевне животиње* (Крагујевац: ФИЛУМ, 2016)
4. Међународни научни скуп *Савремена српска фолклористика 3* (Ниш: Филозофски факултет Универзитета у Нишу, 2016)
5. Међународни научни скуп *Савремена српска фолклористика 4* (Београд: Удружење фолклориста Србије – Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“, 2017)

Предавања по позиву:

1. Предавање по позиву на Зимском семинару за наставнике средњих и основних школа који организује Друштво за српски језик (2018, Филолошки факултет, Београд) (тема: „Трансмедијални аспекти бајке“)
2. Предавања по позиву у оквиру курса „Књижевност и етнологија“ (проф. др Драгана Вукићевић) на Филолошком факултету у Београду 2018. године (тема: „Лелејска гора Михајла Лалића у светлу обреда прелаза“)
3. Предавање по позиву на Филолошком факултету у Бањој Луци 2019. године (тема: „Животиње у просторном и жанровском моделу усменог фолклора“)

VI АНГАЖОВАНОСТ У ФОРМИРАЊУ НАУЧНИХ КАДРОВА

Менторства:

1. На Научном већу Института за књижевност и уметност 29. 5. 2014. године именована је за интерну менторку и праћење научноистраживачког рада Јасмине Катински, истраживача сарадника на пројекту „Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду“ (178011) Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Од тада израду кандидаткиње докторске дисертације *Етички кодекс у усменим предањима*, чија је тема одобрена 7. 2. 2017. године на Филолошком факултету у Београду.
2. На Филолошком факултету у Београду именована је за члана Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације *Епска биографија Бановић Секуле у јужнословенском контексту* мр Славице Лукић. Сарађива је са кандидаткињом у својству коменторке у току израде дисертације (ментор проф. др Бошко Сувајџић) пратећи анализе и предлажући референтну литературу на српском и бугарском језику (с обзиром на то да је и сама магистрирала на епској теми из српско-бугарског корпуса) и учествовала је у финалном прегледу пред предају рада (о чему постоји писани траг на почетку предате дисертације). Докторска дисертација одбрањена је 19. 7. 2016. године на Филолошком факултету у Београду. (Доступна је у репозиторијуму дисертација Србије:
<http://nardus.mpn.gov.rs/bitstream/handle/123456789/6458/Disertacija4405.pdf?sequence=1&isAllowed=y>)
3. На Научном већу Института за књижевност и уметност именована је 20. 4. 2019. године за интерну менторку и праћење научноистраживачког рада Данијеле Митровић, стипендисткиње Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије при пројекту „Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду“ (178011). Са кандидаткињом је радила на пријави теме докторске дисертације која се бави компаративном анализом српског Змај Деспота Вука и јунака староенглеске епске традиције о Беовулфу, као и на коауторском тексту пријављеном за међународни зборник *Disenchantment, Re-Enchantment and Folklore Genres* (2021).

Чланство у комисијама за одбрану докторских дисертација:

1. На Филолошком факултету у Београду именована је за члана Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације *Функција географских имена у „јуначким пјесмама“*

Тешана Подруговића Милоша Константиновића (менторка проф. др Снежана Самарџија). Дисертација је одбрањена 3. 3. 2014. године.

2. На Факултету драмских уметности у Београду именована је за члана Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације *Идентитети текста и идентитети у тексту MMORPG (massively multiplayer online role-playing game) видео игара* Биљане Митровић (менторка проф. др Невена Даковић). Дисертација је одбрањена 27. марта 2018. године.
3. На Факултету драмских уметности у Београду именована је за члана Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације *Теорија наративних конструкција у постјугословенском филму од 1994. до 2008.* Весне Перић (менторка проф. др Невена Даковић). Дисертација је одбрањена 14. 9. 2016. године.
4. На Филозофском факултету у Новом Саду именована је за члана Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације *Кратки говорни изрази усменог порекла у скупштинском говору – заступљеност, значење, функција* Вање Баришић Јоковић (менторка проф. др Љиљана Пешикан Љуштановић). Дисертација је одбрањена 2015. године.
5. На Филолошком факултету у Београду именована је за члана Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације *Епска биографија Бановић Секуле у јужнословенском контексту* Славице Лукић (ментор проф. др Бошко Сувајџић). Дисертација је одбрањена 19. 7. 2016. године.
6. На Филозофском факултету у Новом Саду именована је за члана Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације *Фолклорна збирка Хусеина Дердемеза* Елме Халиловић (менторка проф. др Љиљана Пешикан Љуштановић).
7. На Филозофском факултету у Новом Саду именована је за члана Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације *Маскирање мушараца у жену и жене у мушараца као вид замене родног идентитета у српским усменим епским песмама* Наташе Дракулић (менторка проф. др Јасмина Јокић).

Чланство у комисијама за одобрење теме докторских дисертација:

1. На Факултету драмских уметности у Београду именована је за члана Комисије за процену теме докторске тезе кандидаткиње Иване Раловић *Теорија трансмедиијалности (литерарне адаптације у опусу Александра Петровића)*. Чланови комисије др Лидија Делић, виши научни сарадник (ИКУМ), др Небојша Ромчевић, ред. проф. (ФДУ) и др Невена Даковић, ред. проф. (ФДУ) предложена као ментор 7. јула 2017. године донели су позитивну оцену теме.

Чланство у комисијама за одбрану магистарских радова:

1. Славица Поповић, *Морфологија мегдана у српској усменој епизи*, Универзитет у Београду, Филолошки факултет, ментор проф. др Бошко Сувајџић, одбрањен 9. 3. 2011.
2. Милорад Дашић, *Народна књижевност у плановима и програмима за средњу школу – проблем рецепције*, Универзитет у Београду, Филолошки факултет, ментор проф. др Бошко Сувајџић, одбрањен 18. 4. 2013.

Чланство у комисијама за избор у научна звања:

1. На седници Научног већа Института за књижевност и уметност у Београду одржаној

10. 6. 2016. одређена је за члана Комисије за избор др Ане Вукмановић у звање научног сарадника. У Комисију за избор именовани су: др Снежана Самарџија, редовни професор (Филолошки факултет, Универзитет у Београду); др Бошко Сувајџић, редовни професор (Филолошки факултет, Универзитет у Београду) и др Лидија Делић, виши научни сарадник (Институт за књижевност и уметност у Београду).

2. На основу предлога Научног већа Факултета драмских уметности, а према Одлуци Наставно-научног већа ФДУ (бр. 2/567 од 12. 3. 2019) именована је у Комисију за оцену испуњености услова за избор у научно звање научни сарадник кандидата др Бориса Петровића. Комисија је именована у саставу: др Невена Даковић, ред. проф. Факултета драмских уметности у Београду, др Иван Меденица, ред. проф. Факултета драмских уметности у Београду и др Лидија Делић, виши научни сарадник Института за књижевност и уметност, а поднела је извештај 17. марта 2019.
3. На седници Научног већа Института за књижевност и уметност одржаној 12. марта 2020. године донета је одлука о покретању поступка за избор научног сарадника др Марије Шаровић у звање вишег научног сарадника и именована је Комисија за оцену испуњености услова за избор кандидата, коју чине: др Лидија Делић, виши научни сарадник Института за књижевност и уметност у Београду (председница Комисије), др Бојан Јовић, научни саветник Института за књижевност и уметност у Београду, и др Марко Пишев, виши научни сарадник на Одељењу за етнологију и антропологију Филозофског факултета у Београду и Института за етнологију и антропологију у Београду.
4. На седници Научног већа Института за књижевност и уметност одржаној 11. априла 2017. године донета је одлука о покретању поступка за избор Мср Марине Младеновић у звање истраживач приправник и именована је Комисија за оцену испуњености услова за избор кандидата, коју чине: проф. др Немања Радуловић, ванредни професор Филолошког факултета у Београду (председник комисије), др Лидија Делић, виши научни сарадник Института за књижевност и уметност у Београду, др Бранко Златковић, виши научни сарадник Института за књижевност и уметност у Београду.

Ангажованост у настави на докторским студијама:

1. Од школске 2015/2016. ангажована је на програму научних докторских студија, модул „Теорија уметности и медија“ Универзитета уметности у Београду (координаторка проф. др Невена Даковић).
2. Од школске 2018/2019. ангажована је на програму уметничких докторских студија, модул „Вишемедијска уметност“ Универзитета уметности у Београду, на предмету „Једномедијска уметност 3“ (координатор проф. др Иван Правдић).

VIII. ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Квалитативна и квантитативна анализа библиографије др Лидије Делић настала у периоду након покретања избора у звање вишег научног сарадника (27. мај 2015 – 5. јун 2020), као и квалитативна анализа других параметара предвиђених Правилником показују да кандидаткиња у потпуности задовољава услове за избор у звање научног саветника.

Истичемо притом да број бодова које је остварила у претходном изборном периоду премашује тражене квоте за безмало 100 процената – остварила је укупно 127 бодова (од неопходних 70), 118 бодова у категорији Обавезни 1 (од неопходних 56) и 74,5 бодова у категорији Обавезни 2 (од неопходних 40), те због свега наведеног Комисија предлаже да се др Лидија Делић изабере у звање научног саветника.

**ПРИЛОГ:
РЕЗИМЕ ИЗВЕШТАЈА**

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

др Љиљана Пешикан Љуштановић, редовна професорка
Филозофског факултета у Новом Саду (писац реферата)

др Горана Раичевић, редовна професорка Филозофског
факултета у Новом Саду (председница Комисије)

др Снежана Самарџија, редовна професорка Филолошког
факултета у Београду
